Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 405
Vineri 14 martie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Femeile — o mare forță în slujba construirii socialismului și apărării păcii

Timp de trei zile, între 8-10 martie, s-au desfășurat în București lucrările Conferinței Naționale a Femeilor din țara noastră. De la tribuna conferinței a răsunat glasul mamelor și soțiilor, al fiicelor și surorilor și prin el glasul tuturor femeilor din țară, cetățene libere și deplin egale în drepturi cu bărbații, participante active la făurirea unei vieți luminoase și îndestulate.

Conferința a dat răspuns multor probleme ridicate de viață. Ea a dezbătut problemele mișcării femeilor și participarea lor la rezolvarea treburilor obștești, contribuția femeilor la marea operă pe care întregul popor o înfăptuiește sub conducerea Partidului, pentru construirea socialismului și apărarea păcii. In cadrul conferinței au fost adoptate normele de funcționare a mișcării de femei și a fost ales Consiliul Național al Femeilor din R.P.R.

Prin hotărîrile și măsurile adoptate, prin învățămintele ce se desprind din lucrările sale, Conferința Națională a Femeilor constituie un important pas înainte în dezvoltarea mișcării de femei din țara noastră. Ea a fost întîmpinată cu entuziasm de milioanele de femei de la orașe și sate, iar lucrările sale vor avea fără îndoială un larg răsunet în rîndurile femeilor din uzine și de pe ogoare, din școli și institute, din toate sectoarele de activitate.

De la tribuna conferinței au luat cuvîntul muncitoare și intelectuale, țărănci muncitoare și gospodine, povestind despre felul în care muncesc în uzine sau pe ogoare, împărtășind din experiența lor și arătînd cum poate să lucreze fiecare femeie în gospodăria sa și la locul său de muncă, pentru ca aportul său la înflorirea patriei să fie cît mai mare. In cuvîntul fiecărei delegate a răzbătut cu putere încrederea și dragostea sinceră pe care o nutresc femeile din țara noastră pentru Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului.

Conferința a adresat tuturor femeilor din orașele și satele țării o însuflețită chemare la luptă tot mai activă pentru construirea socialismului și apărarea păcii. Ideile nobile ale păcii și dorința și hotărîrea femeilor din țara noastră de a apăra pacea cum își apără mama copilul, stau la temelia programului de activitate a femeilor, program cuprins în cuvintele chemării.

„Noi femeile acestei țări, se spune în chemarea Conferinței Naționale, mame, soții, surori, fiice, sînge din sîngele poporului romîn și al naționalităților conlocuitoare din Romînia, înscriem la începutul programului nostru intensificarea luptei pentru pace și ne unim cu entuziasm străduințele pentru acest țel înalt. Nu vom pregeta, nu vom cunoaște răgaz și nu vom cruța puterile noastre pe drumul acesta. Vom desfășura o neobosită și susținută muncă de educare, de informare și de mobilizare a femeilor în lupta împotriva războiului."

„Femei din agricultură", se spune, printre altele, în chemare. „Prin munca voastră harnică, cot la cot cu bărbații, satul se transformă zi de zi; datorită sprijinului statului democrat-popular, alianței între muncitori și țărani, sînt alungate mizeria și întunericul care veacuri de-a rîndul au dominat în casa țăranului și își face loc astăzi o viață nouă, civilizată. Aproape jumătate din numărul țăranilor cu gospodării mici și mijlocii din întreaga țară a pornit cu încredere pe drumul agriculturii socialiste".

„Delegatele la Conferința Națională a Femeilor — se subliniază mai departe în chemare — felicită femeile din sectorul cooperatist-socialist al agriculturii, le urează noi succese în înflorirea economică a gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole. Drumul pe care l-ați ales, femei din sectorul socialist al agriculturii, e drumul belșugului și fericirii voastre și a copiilor voștri. Ne exprimăm convingerea că exemplul vostru va fi urmat de către toate țărăncile muncitoare".

Chemarea îndeamnă femeile intelectuale să depună întreaga lor capacitate de muncă și creație în slujba dezvoltării învățămîntului, științei, artei, literaturii, în opera de apărare a sănătății poporului și de ridicare continuă a nivelului cultural al maselor. Femeile mame sînt chemate să crească tinerele vlăstare ale patriei noastre în spiritul dragostei față de muncă și de învățătură, al devotamentului față de cuceririle revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul dragostei fierbinți față de patrie și al prieteniei și solidarității frățești cu popoarele țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, în spiritul solidarității cu toate popoarele iubitoare de pace și progres.

De bună seamă că nobilele idei cuprinse în chemarea Conferinței Naționale a Femeilor vor fi larg răspîndite în toate orașele și satele țării. Delegatele la conferință, comitetele și comisiile de femei vor găsi mijloacele cele mai potrivite pentru ca însuflețitele cuvinte ale chemării să răsune pînă în cel mai îndepărtat cătun al țării.

La gospodăria agricolă de stat din Roseți, raionul Călărași, funcționează unul din centrele de instructaj pentru brigadierii și maiștrii de culturi irigate. Acest centru este condus de inginerul agronom Dumitru Vlăsceanu.

In fotografie: brigada Lucia Oghină la tablă.

Pe primul plan: CEREALELE

— De vorbă cu tov. D. Benkö directorul Trustului regional Gostat-Oradea —

Răsfoiam un dosar cînd în biroul șefului secției agricole regionale a intrat directorul Trustului Gostat Oradea. Curiozitatea profesională m-a făcut să fiu atent la discuția dintre cei doi tovarăși. Astfel am aflat despre o serie de succese obținute de gospodăriile agricole de stat din regiune și m-am gîndit că n-ar fi rău să le fac cunoscute cititorilor ziarului nostru. De aceea, am cerut tovarășului Benkö să-mi rezerve cîteva ore pentru o convorbire pe această temă. A doua zi ne-am întîlnit la sediul Trustului.

— V-am auzit ieri spunînd că gospodăriile agricole de stat din regiunea Oradea s-au situat printre primele pe țară, în ceea ce privește producția cerealieră. Ce a determinat acest succes?

— Mergînd pe linia trasată de partid și guvern, de a produce cantități mari de cereale-marfă, gospodăriile agricole de stat din regiunea Oradea, pe lîngă mărirea suprafețelor cultivate cu cereale (61 la sută din arabil) au dat în anul trecut o deosebită atenție ridicării producției la ha. Terenurile au fost pregătite din vreme și bine, s-a folosit numai sămînță de soi (Cenad 117, Otvoș 241 la grîu și dublu hibrid la porumb). Insămînțările s-au făcut la un înalt nivel agrotehnic, îngrijirea culturilor s-a efectuat de cîte ori a fost nevoie (90 la sută din prășitoare au fost prășite de trei ori), iar recoltatul păioaselor s-a executat în pîrgă. Toate acestea au făcut ca producția medie de grîu pe trust să fie de 2.086 kg. la ha., față de 1.617 kg. cît era planificat, iar la porumb de 3.376 kg. boabe la ha. Unele gospodării au reușit să obțină producții medii mult mai mari. Gospodăria din comuna Valea lui Mihai, de pildă, a realizat o producție de 2.654 kg. grîu la ha și 4.646 kg. porumb boabe la ha, cea din Săcueni 2 374 kg. grîu la ha., iar gospodăria din Salonta 4.408 kg. porumb boabe la ha. Realizarea acestor producții ne arată că avem mari posibilități de a ridica și mai mult producțiile medii pe trust.

— In afară de cele relatate, vreți să mai subliniați și alte măsuri care s-au luat pentru realizarea unor asemenea producții?

— Da, uitasem să amintesc cel mai important lucru: folosirea îngrășămintelor. Odată cu arăturile precum și în timpul vegetației s-au folosit 45.120 tone de gunoi de grajd bine fermentat și 2.340 tone îngrășăminte chimice. Aceasta a contribuit în mare măsură la ridicarea producției la ha.

— Fiindcă veni vorba de îngrășăminte, ce intenționați să faceți în anul 1958 în scopul fertilizării solului și stimulării plantelor în timpul vegetației?

— In ce privește cantitățile de gunoi de grajd, acestea vor crește în raport cu mărirea numărului de animale, cu 20-25 la sută. Față de anul trecut, se vor folosi însă îngrășăminte chimice cu peste 100 la sută mai multe, adică 5.450 tone.

— Tovarășe director, la început ați amintit despre extinderea suprafețelor cultivate cu cereale. Ce se face în anul 1958 în această privință?

— Prin contopirea cu I.C.I.A. și prin preluări de noi terenuri, suprafața arabilă a trustului a crescut în acest an cu 38 la sută. Terenurile cultivate cu cereale vor reprezenta 73 la sută din totalul arabil. Atît suprafața cultivată cu grîu cît și cea cu porumb au crescut cu 44 la sută și respectiv cu 150 la sută. Din cifrele de mai sus rezultă că noi am reușit să ne apropiem de realizarea sarcinilor ce ne revin în anii celui de al doilea plan cincinal, care prevăd ca suprafața cultivată cu cereale să ajungă pînă la 75 la sută din totalul arabil. Desigur că în continuare, noi am luat toate măsurile ca și producțiile medii la ha. să crească în mod corespunzător cu posibilitățile. Despre folosirea îngrășămintelor am vorbit. In ceea ce privește lucrările de pregătire a solului, întreținerea culturilor etc., acestea se vor face după toate recomandările agrotehnice.

O mențiune specială vreau să fac asupra seminței care va fi folosită. De pildă, constatînd că sămînța de porumb Pioner 335 este tardivă în condițiile de climă ale regiunii noastre, am trecut încă din această primăvară la înlocuirea ei cu sămînță dublu hibridă mai timpurie cum ar fi Warwik 401 și KE-1. In acest an, datorită dotării cu încă 61 de tractoare UTOS și procentul de mecanizare va ajunge la 85 la sută la recoltatul păioaselor, 75 la sută la lucrările de întreținere și 100 la sută la arat, semănat, grăpat etc.

V. CAZACU

PE OGOARELE PATRIEI

Lucrări în livadă

Lucrările în livadă continuă să se desfășoare cu intensitate sporită.

In fotografie: Pomicultorii de la gospodăria agricolă de stat Periș, regiunea București, executînd stropitul pomilor cu mijloace mecanizate.

Pe scurt

● Paralel cu celelalte munci de primăvară, membrii gospodăriei colective „21 Decembrie" din comuna Jariștea, execută și lucrările din livadă. Astfel, ei curăță pomii de uscături, mușchi, licheni și cuiburi de omizi, îi văruiesc și îi stropesc cu ulei horticol. Cu mult sîrg lucrează colectiviștii Vasile Mocanu, Ion Murguleț, Vasile Coroiu și alții. (V. MUȘAT — corespondent)

● Membrii gospodăriei agricole colective „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, folosesc din plin timpul prielnic pentru a executa lucrările de primăvară. Astfel, ei au însămînțat zilele trecute 8 ha cu orz de primăvară, iar acum pregătesc terenul pentru însămînțarea mazărei și a florii-soarelui. (G. I. BREAZU — corespondent).

● Terminînd la timp pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară, colectiviștii din satul Albeștii Bistriței, comuna Galații Bistriței, regiunea Cluj, au putut începe muncile în cîmp. Numai într-o zi, harnicii colectiviști I. Țarca, E. Gorea, V. Budăcan și alții au arat cu atelajele 3,40 ha. (I. BLICAN — corespondent)

Prevederile s-au îndeplinit

Cu brigada permanentă la semănat

Peste noapte pămîntul înghețase ușor. Dar cînd am trecut linia ferată, însoțit de directorul S.M.T.-ului Culnița, soarele topise ghețușul și tractoarele brigăzii a 10-a ieșiseră la arat. Din depărtare, vedeam acum bine K.D.-urile mișcîndu-se încolo și încoace, pe parcelele ce le fuseseră repartizate.

La o cotitură de drum, întîlnirăm o șaretă în care se aflau o tînără îmbrăcată într-un palton negru și un om negricios la față, cu o căciulă țuguiată și înaltă.

— La brigadă mergeți, tovarășe inginer? — îl auzii întrebînd pe tov. Tudor Gheorghe, directorul S.M.T.-ului, — care scosese capul pe fereastra autocamionului.

— Păi unde în altă parte, îi răspunse tînăra din șaretă. Inaintea noastră sînt și 3 care pline cu saci cu orz. Am vorbit cu șeful brigăzii, cu Ivan Velicu, încă de eri, să începem semănatul orzului. Dar el vrea să aducă două cupluri de cîte două semănători, ca să terminăm repede. Acu', timpul îi capricios. Azi e soare și frumos, dar mîine, poimîine, s-ar putea să mai și ningă. Și n-ar strica deloc să ne acopere orzul vreo plapumă de zăpadă...

Intr-adevăr, șeful brigăzii tocmai pornea spre stațiune cu un UTOS, ca să aducă cuplurile. Era vesel nevoie mare, căci pînă acum lucraseră bine toți cei nouă tractoriști din brigadă. In numai cîteva zile aceștia araseră 70 de hectare, deși — din cauza pămîntului înghețat peste noapte, de obicei începeau lucrul pe la ora 10 dimineața.

M-a surprins faptul că la locul de parcare al brigăzii se aflau unul lîngă altul, două vagoane mari de cîmp, în loc de unul, în care erau destule paturi pentru fiecare mecanizator.

De la directorul stațiunii, aflai că brigada de aci este constituită numai din membri ai gospodăriei colective „9 Mai" din comuna Dragalina. Dat fiind că majoritatea dintre ei au lucrat ogoarele colectivei și anul trecut, din acest an brigada a devenit permanentă. Prin grija colectiviștilor li se prepară zilnic hrană caldă, iar în cel de al 2-lea vagon de cîmp s-a amenajat jumătate o sală de mese. Jumătate un mic atelier pentru înlăturarea eventualelor mici defecțiuni ce s-ar ivi la mașini.

In timp ce colectiviștii descărcaseră sacii cu sămînța la marginea tarlalei de 80 de hectare, pe care urma să se pună orzul, șeful brigăzii se și înapoie de la stațiune trăgînd cu UTOS-ul cele 4 semănători I.A.R.-511 cuplate în „tren". Cu ajutorul a doi mecanizatori — Șerbu Ștefan și Baicu Gheorghe, (care urmau să lucreze la semănat) și al colectiviștilor repartizați ca mînuitori de agregate, el se apucă apoi să monteze semănătorile în cupluri.

Peste puțină vreme, cele două agregate intrară de altfel la semănat...

— Zorim căci avem mult de lucru în primăvara asta, mi-a spus șeful brigăzii permanente. In toamnă, n-am apucat să facem ogor decît pe 200 de hectare din cele aproape 800 ce trebuie semănate în colectiva noastră cu porumb, floarea-soarelui, orz, furaje și muștar. Cum terenul pentru orz e bine pregătit, ne gîndim să terminăm însămînțatul celor 80 de hectare în cîteva zile.

★

...Am aflat eri, că vrednicii mecanizatori din brigada a 10-a s-au ținut de cuvînt: au mai arat încă 70 de hectare și au terminat însămînțatul orzului, încît zăpada căzută începînd de luni a acoperit într-adevăr ca o plapumă — cum zicea inginera colectivei Stanciu Stana, — semințele de pe cele 80 de hectare cu orz.

AL. ION

Muncă spornică

Mecanizatorii de la S.M.T. Traian Sat, raionul Brăila, au ieșit la lucru încă de acum o săptămînă, unele brigăzi realizînd cîte 100—150 hantri din planul campaniei de primăvară.

Brigada a 11-a de fete, condusă de tov. Horneț Mihalache, execută arături la gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din satul Silistraru. Datorită faptului că tractoarele UTOS din dotația brigăzii sînt prevăzute cu ridicători hidraulici, ele pot executa cu plugurile suspendate un volum de lucrări mult mai mare decît în cazul acționării plugurilor tractate. Tractoristele din brigada a 11-a începînd cu primăvara aceasta, se străduiesc să aplice corect metoda graficului și folosesc din plin fiecare minut bun de lucru.

In felul acesta, cu ajutorul plugurilor suspendate P.P.-30 tractoarele din brigada a 11-a execută în prezent cîte cca 5 hantri zilnic, în loc de 3 hantri cît realizau cu plugurile tractate. Tractorista Straton Nastasia execută chiar 6 hantri zilnic.

I. ALEXANDRU

Am folosit din plin timpul prielnic

Terminînd la vreme repararea tractoarelor și mașinilor agricole, stațiunea de mașini și tractoare Șimian, din raionul Turnu Severin, regiunea Craiova, a folosit din plin timpul prielnic pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară. Astfel, pînă la data de 1 martie a.c. S.M.T. Șimian a și realizat 26 la sută din planul de producție al campaniei de primăvară.

Iată-l în fotografie pe unul din mecanizatorii fruntași ai stațiunii, tov. Ion Pănescu, arînd pe ogoarele întovărășirii agricole „Progresul" din comuna Șimian.

Ing. AL. COZIRSCHI
de la S.M.T. Șimian,
regiunea Craiova

File de CALENDAR

9 ani prin satele raionului Cujmir

1949

Prima filă: 3—5 martie. Apare rezoluția plenarei C.C. al P.M.R., în care se arată căile de transformare socialistă a agriculturii. E o filă care răscolește satele. Țăranii muncitori citesc, încing discuții, se frămîntă. Mulți nu prea înțeleg. Păi cum, păcatele, să vadă limpede cînd chiaburii îi îmbuibă cu otrava zvonurilor?

— Bine la colhoz?! Cătați-vă de treabă, oameni buni. Ce bine poate fi acolo unde nu mai ai nimic al tău? Iți ia și sfoara de pămînt, și vita, și unealta. Tot îți ia. Muncești de dai în brînci, iar de mîncat mănînci cu porția, de la cazan. Și nici de dumnezeu n-ai voie să mai știi. Așa-i la ruși. Pedeapsa cerului, nu altceva.

Dar comuniștii sînt prezenți în toate satele. Intîi se lămuresc ei înșiși, ajutați de activiști. Citesc statutul, îl întorc pe toate fețele, își tălmăcesc articol cu articol și capitol cu capitol. Nu-i ușor nici pentru ei. Ca toți țăranii, au în inimi rînduielile trecute. Strîmbe rînduieli. Dar înrădăcinate pînă adînc. Și tare greu de smuls. Partidul însă îi ajută răbdător și cu pricepere să-și scuture povara îndoielilor și să-și alunge ceața de pe ochi. In Salcia, la Braniște, prin celelalte sate din raion sînt oameni care au văzut realitățile din Uniunea Sovietică. Ilie Știrbu din Pristol a stat acolo patru ani de-a rîndul. Povestește cum muncesc și cum trăiesc colhoznicii, ce roade smulg pămîntului și cum se face împărțeala la produse. Ajutată de exemple, înțelegerea articolelor din statut devine mult mai lesnicioasă.

Altă filă: iunie 1949. In Pristol, la Salcia, la Braniștea și la Cetate iau ființă comitete de inițiativă. Sînt alcătuite mai cu seamă din țărani săraci. Pe ei îi smulgi mai repede din jugul poleit cu aur mincinos al proprietății individuale. Dar cu mijlocașii lucrurile merg mai greu. Iau și ei parte la discuții, vin la filme care oglindesc viața din colhozuri, cer broșuri de la bibliotecă, îi ascultă bucuroși pe comuniști, pun întrebări. Dar cînd e vorba să semneze cererea, dau înapoi sau se strecoară printre degete.

— Eu mai aștept. Intîi să văd cum merge și pe urmă nu zic ba.

Dar comuniștii nu slăbesc îndemnurile. Și răzbesc. Incet, încet, la Salcia se string 52 de mijlocași, la Braniște vreo 46, la Pristol și la Cetate cîte 40—50. Primele gospodării puteau lua ființă.

Alta: martie-iunie 1950. Se inaugurează primele gospodării. Intîi la Salcia și la Pristol. Pe urmă la Cetate și la Braniște. Dar cînd să se semneze actul de constituire, mijlocașii șovăie și se retrag. Rămîn săracii. Strîng din dinți, dar nu se dau bătuți. Merg înainte. N-au puteri prea mari. 58 de sălcieni abia pot încropi 100 de hectare de pămînt și 18 boi. Mai mult nădejdi, decît puteri. Dar au încredere. Partidul are să le stea într-ajutor. Mai capătă 108 hectare de la stat. Pornesc la drum. Lucrează cu mașinile. Fac lucru bun mașinile cînd au lărgime. Asta au văzut-o ei pe la gospodăriile de stat și la gospodăria colectivă din Galicea Mare, vizitată mai pe primăvară.

Fila următoare: toamna. Primul rod nu-i prea bogat. A fost un an cam slab prin partea locului. Dar proaspeții colectiviști tot ies mai cîștigați ca individualii. Cu tot timpul rău, pămîntul lor — arat la adîncime cu tractoarele, însămînțat la vreme cu mașinile și îngrijit după îndemnul agronomilor — îi pune oarecum la adăpost de lipsuri. Totuși, mijlocașii stau pe loc. Gospodăriile n-au încă rezultate care să le smulgă șovăielile din inimi. Dar vara anului 1951 limpezește lucrurile. Mijlocașii văd acum cu ochii lor de care parte stă dreptatea. Holdele colectiviștilor sînt mult mai arătoase, grîul lor e mai săltat, cu spic mai mare, cu bob mai plin. Precis că un pogon la ei întrece un hectar la individuali.

Mai-mai că nu greșesc în presupuneri. Treieratul spulberă și ultimele îndoieli. Colectiviștii scot 1.753 de kg la hectar, iar individualii sub 1.000 kg. In aceeași toamnă ia ființă colectiva din comuna Gruia. **Din 31 de familii care o formează 19 sînt mijlocașe.** Rînd pe rînd, țăranii muncitori din Recea, Vînători, Punghina, Vrața și din alte sate se urnesc pe noul drum. Partidul îi călăuzise bine.

Ultimele file. Calendarul cooperativizării satelor raionului Cujmir și-a depănat pe urmă filele firesc și sigur. Pe măsură ce gospodăriile prindeau puteri, creștea și numărul colectiviștilor. Iar mijlocașii care nu-și puteau înfrînge încă simțul de proprietate individuală îndemnau spre întovărășiri. Treptat, treptat sectorul individual s-a înjumătățit, s-a împătrit și, în sfîrșit, a dispărut. In toamna anului 1957, grădinarii din Mo-

(Continuare în pag. 3-a)

Gospodăria agricolă colectivă „Parhomenko" din comuna Gătaia, regiunea Timișoara, are o casă-laborator care desfășoară o rodnică activitate. In fotografie: tov. inginer agronom Elena Manole, conducătoarea casei-laborator, la lucru.

INFORMAȚII

Muncitorii de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin au început fabricarea prototipului tractorului UTOS 27 adaptat pentru montarea unui cultivator special sau a unui agregat pentru recoltatul porumbului.

★

In actuala campanie agricolă vor lucra cca 16.950 mașini și utilaje agricole, produse noi ale industriei noastre constructoare de mașini agricole.

★

De la 1 ianuarie și pînă la 10 martie gospodăriile agricole de stat din țara noastră au dat pe piață o cantitate de 92.601 hectolitri de lapte, 338,5 vagoane carne și 2.545.000 bucăți ouă. Față de aceeași perioadă a anului trecut au fost livrate mai mult cu 13.100 hectolitri de lapte, 220 vagoane carne și 975.000 ouă.

★

La uzinele „7 Noiembrie" din Craiova au intrat în fabricație două modele experimentale de semănători universale cu distanțe diferite între rînduri.

★

In anul acesta gospodăriile agricole de stat vor însămînța cu 100.000 hectare mai mult porumb decît în anul trecut. De asemenea, suprafața cultivată de gospodăriile de stat cu porumb hibrid va crește în acest an cu peste 17.000 hectare. Pentru însămînțarea la timp a porumbului gospodăriile vor primi încă 6.500 semănători, grape și cultivatoare.

★

Constructorii de la uzinele „Victoria" din București lucrează la prototipurile a două mașini cu talere cu tracțiune mecanică și animală. Acestea vor fi folosite de către oamenii muncii de pe ogoare pentru împrăștiatul îngrășămintelor chimice.

La Casa Agronomului din București a început ieri, 13 martie, consfătuirea cu președinți și ingineri agronomi din gospodăriile colective. Consfătuirea are drept scop discutarea unor probleme importante legate de dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

★

De la Departamentul Gostat aflăm că pînă în prezent gospodăriile agricole de stat au executat arături de primăvară pe o suprafață de 73.517 hectare și au fost incorporate în sol 331.285 tone de îngrășăminte chimice și naturale pe o suprafață de 15.648 hectare. Fruntașe în aceste munci sînt gospodăriile de stat din regiunile Ploești, București, Craiova și Timișoara.

★

In trimestrul II al acestui an va intra în funcțiune prima instalație pentru valorificarea gazelor de fluor care rămîn de la fabricarea superfosfatului. Aceste gaze, pînă acum neutilizate, vor fi transformate în fluorosilicat de sodiu, un produs ce va fi folosit pentru fabricarea cimentului antiacid necesar construcțiilor din industria chimică. Instalația se construiește la uzina de îngrășăminte chimice „Petre Poni" din Valea Călugărească.

★

Iubitorii frumoaselor noastre cusături și costume naționale, covoare romînești și orientale, obiecte din lemn — sculptate și pictate — obiecte de ceramică, de piele, împletituri din paie, foi de porumb, răchită etc., lucrate de membrii cooperativelor meșteșugărești din țara noastră, pot vizita zilnic între orele 10—22 expoziția produselor de artă populară din strada Biserica Amzei nr. 5—7, deschisă pînă la 10 aprilie.

„Oaie și ai săi"

EUGEN BARBU

Oaie își făcuse timp și pentru că a-vea liber în ziua aceea o luase agale spre primărie unde se strinseseră vreo trei sute de oameni. Pe o bancă sprijinită lîngă clădirea școlii se urcase un reprezentant al Frontului Plugarilor, care vorbea cît putea de tare ca să fie auzit și de cei din margine. Era cald, praf, nu bătea nici vîntul. Niculcea se așezase pe treptele de ciment de la intrare și privea prostit înghesuiala țăranilor. Nu-l băga nimeni în seamă, ca și cînd n-ar fi fost acolo. Cuvintele necunoscutului erau ascultate cu încordare.

...Blocul Partidelor Democrate în frunte cu Partidul Comunist, spunea acela, a hotărît la 22 martie înfăptuirea reformei agrare. Din păcate, la dumneavoastră aplicarea acestei legi a început mai tîrziu. Trebuie să știți că vor fi favorizați la împărțirea pămîntului cei care au luptat pe front împotriva nemților, invalizii, văduvele, orfanii și cei lipsiți de pămînt...

Oaie își făcu loc în față și-l văzu pe Zamfir așezat la o masă între primar și Furdui. Nu lipsea nici Busuiică, nici Bouncă. Amîndoi țineau tabelele aflate în fața lor. Pînă la urechile ceferistului răzbea din cînd în cînd vorbele celui trimis de Frontul Plugarilor.

...pămîntul să fie al celor ce-l muncesc, acesta e programul nostru. Trebuie să trecem cît mai repede la treabă, să nu mai stăm cu miinile în sîn, pentru că timpul nu ne așteaptă...

După acea mai vorbi și primarul Mitică Trofim, și împuternicitul județenei de partid. Cînd terminară și aceștia, invalidul Nicolae Bizboi se întoarse spre trimisul Frontului Plugarilor și-l întrebă în gura mare:

— Dar pămînturile mînăstirii ni le dați?

Cei vreo douăzeci de săraci ai satului adunați pîlc în spatele lui îl încurajară:

— Să ne dea și pămînturile popilor!

Alți cîțiva cerură condicile primăriei ca să vadă cu ochii lor dacă după cadastru nu li se cuvine mai mult de două hectare de familie, atît cît se anunțase.

Primarul îi potoli:

— Stați, mă, fraților! Să n-o luăm nici așa. Adică vă întreb, cum vine chestiunea asta? Ce v-au făcut popii?

Bizboi se aruncă iar mai în față. Un braț al vechiului său veston militar se bițiia într-o parte și într-alta. În ziua aceea își pusese, deși era foarte cald, și capela sa de soldat pe care era cusută o bandă tricoloră.

— Să-i expropriem și pe ei că s-au hoțit, strigă cu o furie nestăpînită. Sînt exploatatori pentru că au folosit mîna de lucru la grădină...

Furdui vru să se amestece:

— Ia mai tăceți odată că uite s-a făcut prînzul și n-am trecut la treabă. Tabelele sînt aici, loc este destul pentru cei care vor căpăta pămînt, așa că ce să ne mai ciondănim...

Nicolae Bizboi nu se lăsă cu una cu două. Se apropie de masa comisiei de reformă agrară și-l luă de gît pe Zamfir:

— Mă, al lui Oaie, ia spune tu, că mă cunoști, pe nevastă-ta, pe Oana, n-au plătit-o popii pentru că a lucrat la grădinărie?

Se făcu tăcere. Lăcătușul luă mîna

Fragment

zdravănă a invalidului și-i spuse încet:

— Potolește-te!

— Să-mi spui dacă-i așa sau nu?

— Așa e și ce vrei?

Ciungul se întoarse către cei din sală:

— Auziți, măi oameni buni, că așa este. Atunci de ce nu-i scoateți din mînăstire, că le-ajunge. Ei n-au fost pe front, nu i-au mîncat păduchii, au stat aici și au bălmăjit rugăciuni și acum se găsesc, cine, tocmai comuniștii să-i lase mai departe să trîndăvească, să trăiască din sudoarea altora.

Busuiică se ridică de la locul lui. Avea o față asudată, nici n-apucase să se bărbierească în dimineața aceea. Zamfir îi făcu loc.

— Ce faci tu mă agitația asta aici? îl întrebă scurt pe invalid. Mă cunoști pe mine?

— Te cunosc, răspunse mai moale ciungul. Lucrezi la gară, la Piatra.

— Și eu te cunosc pe tine...

Oaie se apropie mai mult, curios să vadă ce o să se întîmple. Busuiică își șterse cu batista gura uscată și după aceea zise repede prinzîndu-l pe Bizboi drept în lumina ochilor.

— Ce tot vrei tu? Vrei pămînt? O să-ți dăm. Cu popii ce ai tu, mă, ce ți-au făcut?

— Să ne dea nouă pămîntul mînăstirii, că-i mai bun, să nu ne trimiteți la mama dracului, la Slătioara...

— De, că nu-i așa departe, se amestecă o muiere. Pămînt să fie.

Primarul Mitică Trofim îl apucă pe invalid de-o mînă și-i spuse apăsat:

— Trebuie să aplicăm legile țării. Reforma asta nu s-a făcut așa, alandala, înțelegi? S-a chibzuit, s-a văzut cum stă fiecare, ce crezi tu?

Ciungul nu se liniștise:

— Dacă au folosit mînă salariată, sînt sau nu exploatatori?

Busuiică iar se aprinsese.

— Lasă tu vorbele astea mari. Dacă-i așa o să vedem noi, ce te tot bagi unde nu ești chemat?

— Mă bag că sînt niște speculanți. Mînăstirea vinde zarzavaturile cu preț îndoit...

— Tu vorbești? îl repezi ceferistul. Tu vorbești? Ziceai adineauri că mă cunoști. Nu?

— Te cunosc, ce crezi că mi-e frică s-o spun? îl înfruntă Bizboi.

— Mai ții minte cît mi-ai cerut acum o săptămînă pe un pachet de „Plugar"? Ia spune?

Invalidul odată se înverzi. Busuiică nu-l slăbi:

— Ce tot vorbești tu de speculă? Unora ca tine ar trebui să nici nu le arătăm titlurile de împroprietărire, dar mi-te să le mai dăm și pămînt...

Oaie auzise totul. Ajunsese mai în față și privea acum cu mîndrie spre fiu-său. În gîndul lui îi dădea dreptate lui Busuiică: „Așa-i, i-am spus eu lui Bizboi că mai există o cinste. Și-o fi lăsat el o mînă pe unde a lăsat-o, dar nici să n-o facă pe deșteptul, că nu-i merge cu ăștia!"

Și ca să se spargă bîlciul, reprezentantul Frontului Plugarilor se urcă iar pe banca șubredă și strigă mulțimii:

— Acum la treabă, fraților, că nu-i timp de pierdut!

Comisia de reformă agrară intră în primărie și după cîteva minute Zamfir ieși cu lanțurile de măsurat. Vreo cîțiva îl ajutară cărînd. Cei mai săraci își și făcuseră țărușii pentru loturi, de dimineață. Erau însoțiți de muieri și de copii. Vorbeau tare, se vedea bine că unii și băuseră cîte o țuică, să simtă mai bine bucuria acelei zile. Mulțimea se urni cu greutate spre marginea satului. Cîțiva se opriră la o fîntînă. În urmă satul rămînea pustiu. Doar deasupra șoselei se mișca leneș un nor de praf.

Nuvela face parte din volumul „Oaie și ai săi" care se află sub tipar la E.S.P.L.A.

DIN „BULETINUL DE REPERTORIU" al Casei Centrale a Creației Populare

PIESE ÎNTR-UN ACT ORIGINALE apărute în 1957 și 1958

„CREIONUL ROȘU" — de V. Adrian și P. Crainic.

„RASFĂȚATII" — de Silvia Andreescu și Theodor Mănescu.

„NEMAIPOMENITA FURTUNĂ" — de Mihail Davidoglu.

„NOI CEI FĂRĂ DE MOARTE" — de Mihail Davidoglu.

„S-A ÎNTÎMPLAT LA SECERIȘ" — de Arcadie Donos.

„VÎNĂTOR DE ZESTRE" — de Ferencz Laszlo.

„UMBRA" — de Ferencz Laszlo.

„ÎNTR-O SEARĂ DE TOAMNĂ" — de Ștefan Tita.

„BUCUROȘI DE OASPEȚI" — de Gheorghe Tențulescu.

„VÎNĂTOR DE DOI IEPURI" — de Tiberiu Vornic.

„TÎRGUL INIMILOR" — de Tiberiu Vornic.

La cooperativa din COMANI

La cooperativa de consum din comuna Comani, raionul Drăgănești-Olt, se fac zilnic numeroase achiziții.

Iată-le pe gospodinele Barbu Vasilica și Chirea Smaranda, descărcînd un coș de ouă. Ele au vîndut cooperativei peste 800 de ouă.

MÎINI HARNICE

Cusăturile naționale au constituit întotdeauna una din bogățiile artei noastre populare, fiind prețuite atît în țară, cît și peste hotare. Fără îndoială că și cusăturile pe care le lucrează aceste tinere din comuna Balotești, raionul Snagov, sînt foarte frumoase, cum se și cuvine să fie ceva „de zestre".

Audiții colective de radio

La căminul cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, se organizează cu regularitate, de cinci ori pe săptămînă, audiții colective de radio, la care iau parte întotdeauna un mare număr de țărani muncitori, tineri și vîrstnici.

Emisiunile preferate de țăranii muncitori din Deleni sînt „Jurnalul satelor", „Sfaturi pentru țărani", „Emisiunea agrară" și altele. Tineretul are preferințe deosebite pentru „Drumeții veseli", „Cine știe, cîștigă", „Vreau să știu", „Cu zîmbetul pe buze", „Teatru la microfon", cum și pentru emisiunile de muzică populară romînească și muzică ușoară.

In cadrul audițiilor colective sînt ascultate de asemenea cu mult interes emisiunile postului de radio regional Iași, de la orele 18—19.

Emisiunile radiofonice îi ajută pe activiștii culturali să organizeze unele acțiuni interesante. Astfel, inspirîndu-se din aceste emisiuni, căminul cultural din Deleni pregătește în prezent un concurs „Cine știe, cîștigă", pe tema „Să ne cunoaștem împrejurimile".

VICTOR VASILIU
corespondent

COLECTIVIȘTI ȘI CONTRACTĂRI

Insemnări din două gospodării colective din raionul Brăila

Pe tarlalele gospodăriei colective „6 Martie" din comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, tractoarele de la S.M.T. Traian Sat taie brazde drepte de pamînt reavăn, din care vor crește și in acest an lanuri bogate, dătătoare de pîine.

Cu ochii ațintiți înainte, cu miinile încleștate pe volan, tractoriștii au început iarăși munca la gospodăria colectivă, dornici, ca și în anii trecuți, să ajute din toate puterile pe colectiviști să culeagă roade cît mai bogate, să-și facă o viață cît mai îmbelșugată.

— Anul trecut, spune colectivistul Ion Stoica, sprijiniți de S.M.T., noi am însămînțat și am recoltat la timp, obținînd recolte bogate. Numai de pe lotul experimental în suprafață de 100 hectare cultivat cu porumb hibrid dublu pe care S.M.T.-ul ne-a executat toate lucrările mecanizat, am cules peste 3.000 kg boabe la hectar. Sprijin prețios am primit și din partea inginerilor de la S.M.T. Traian Sat, tovarășii Grigore Săvescu și Alexandru Mateescu.

Vorbind despre ajutorul pe care gospodăria îl primește, colectivistul a arătat că anul trecut statul le-a dat și 2.000 kg sămînță bună de mazăre — în schimb — precum și un credit în valoare de 52.000 lei pentru investiții, și că, prin comerțul de întîmpinare, gospodăria a cumpărat încă un camion, în schimbul produselor valorificate la cooperativă: lînă, grîu și floarea-soarelui.

— Dar cu contractările de cereale pentru fondul central al statului cum ați stat anul trecut, și cum stați mai ales acum? am întrebat pe tov. Ion Stoica.

Colectivistul ne-a arătat că în 1957 gospodăria colectivă din Scorțaru Vechi a avut contractate 19 vagoane de grîu și porumb (recunoscînd că a fost prea puțin față de posibilități) și că a încasat 248 900 lei, sumă în care intră prețul ferm de contractare, sporul de 10 la sută și plata transportului la baza de recepție a cerealelor contractate. Din arvuna primită la încheierea contractului s-au dat colectiviștilor avansuri trimestriale de cîte 5 lei la ziua-muncă.

Contractarea cerealelor s-a dovedit a fi un mijloc sigur de sprijinire a colectiviștilor. De aceea în acest an gospodăria colectivă din Scorțaru Vechi a contractat cu statul peste 54 de vagoane grîu, porumb, floarea-soarelui și orz — aproape de trei ori mai mult ca în anul 1957 — încasînd drept arvună 252.700 lei.

Frumoși bani. Cu ajutorul lor colectiviștii au putut procura sămînță de lucernă și arpagic, — în valoare de peste 24.000 lei — necesară pentru însămînțările din primăvara aceasta, au cumpărat cauciucuri pentru cele două camioane ale gospodăriei, au repartizat la fondul de bază 38.000 lei pentru nevoile de producție, și ceea ce e foarte important, au asigurat primele avansuri din acest an pe care colectiviștii le vor primi în curînd pentru zilele-muncă efectuate.

— Noi, spune colectivistul Ion Stoica, ne-am convins că avem nu numai interesul, dar și datoria să contractăm cît mai multe cereale cu statul.

Care e acest interes? vor întreba poate unii cititori. Raspunsul e clar: cantractarea asigură colectiviștilor (în afară de arvună) un preț bun, sigur; un spor de 10 la sută — peste prețul prevăzut în contract — și plata transportului, ceea ce înseamnă că pentru cele peste 54 vagoane de cereale contractate, a căror valoare e de cca. 800.000 lei, gospodăria va primi numai ca spor peste 80.000 lei și cca. 40.000 lei pentru transportul cerealelor la baza de recepție.

Contractînd o mare cantitate de produse colectiviștii din Scorțaru Vechi răspund cu cinste ajutorului pe care partidul și guvernul li-l dau prin mașinile și tractoarele de la S.M.T., prin creditele necesare dezvoltării gospodăriei, prin semințele de soi și îngrășămintele chimice, prin inginerii și tehnicienii care îi ajută să organizeze bine munca și să lucreze pămîntul după știința agrotehnică; prin mărfurile industriale pe care muncitorii din fabrici le trimit la sate.

De aici izvorăște datoria colectiviștilor din Scorțaru Vechi de a contribui cu cît mai multe produse agricole la fondul central al statului.

PUȚIN FAȚĂ DE POSIBILITĂȚI

De la Scorțaru Vechi am plecat apoi la Urleasca. Multe s-au mai schimbat în ultimii ani în această comună. Ulița din centru a fost pietruită. Case noi, arătoase, de cărămidă, au răsărit și pe ulița mare și pe cele lăturalnice. Vreo 30 la număr. Sînt ale colectiviștilor. Acum toată Urleasca e colectivizată.

— Colectiva noastră s-a dezvoltat mult în ultimii 4—5 ani. Acum avem multe animale de muncă, vaci de lapte, oi, mașini și unelte agricole, ba am mai construit și acareturi, ne spune tov. Alexandru Tobă, contabilul gospodăriei.

In vremea asta intră pe ușă Radu Calcan președintele colectivei, care se întorsese de la cîmp, unde lucrau tractoarele S.M.T.-urilor. El ne-a invitat apoi prin „proprietățile" gospodăriei. Aici am văzut cele două grajduri de curînd ridicate unde sînt adăpostite 33 vaci cu lapte, maternitatea celor 23 scroafe fătătoare, grajdul celor 110 cai și 50 boi de muncă, ai celor 65 cai și bovine tinere, prisaca cu 40 de stupi, saivanul celor 850 de oi, — avere obștească pe care colectiviștii din Urleasca nu ar fi putut-o agonisi fără sprijinul statului.

— Acum gospodăria noastră e bogată; viața e mai îmbelșugată, toate astea le datorăm statului nostru democrat-popular.

Intr-adevăr în ultimii ani, gospodăria colectivă „Dobrogeanu Gherea" din Urleasca a primit de la stat sub formă de împrumut aproape 500.000 lei, folosiți de colectiviști pentru cumpărarea oilor, a vacilor, a scroafelor, a celor 10 grape, 4 greble mecanice, 2 semănători de cereale și un trior, și pentru construirea a 2 grajduri încăpătoare.

— Venituri bune avem de pe urma vînzării către stat a cerealelor, spuse președintele. Am încheiat cu „Recolta" contract pentru 80 tone de grîu, 40 tone de floarea-soarelui și 120 tone de porumb.

— La cîte hectare?

— La 480 hectare de grîu, 500 hectare de porumb, 150 hectare floarea-soarelui, spuse președintele plecînd privirea.

N-am priceput din capul locului de ce președintele a răspuns așa pe scurt, dar m-am dumerit apoi, aflînd că în planul de producție pe 1958 adunarea generală a colectiviștilor a aprobat contractarea a 150 tone de grîu, 250 tone porumb și 80 tone floarea-soarelui. Consiliul de conducere a gospodăriei colective a contractat însă cantități mai mici față de cele prevăzute în plan, lucru care nu este în folosul colectiviștilor. Dar, timpul nu este pierdut pentru ca consiliul de conducere al gospodăriei colective din Urleasca să repare greșeala, respectînd hotărîrea adunării generale. Astfel, colectiviștii din Urleasca vor putea să se bucure din plin de foloasele contractării, vor putea răspunde cu cinste obligațiilor față de stat, pentru ajutoarele și avantajele pe care acesta i le oferă.

RADU SANDU și GH. BACIU

Cum luptăm împotriva gîndacului ghebos (Zabrus)

Din experiența G.A.S. Cobadin-Constanța

Gospodăria noastră luptă de mai mulți ani împotriva gîndacului ghebos (Zabrus), unul din cei mai temuți dușmani ai cerealelor păioase. In acest timp am căpătat o prețioasă experiență în combaterea gîndacului ghebos, experiență despre care voi vorbi pe scurt în cele ce urmează.

In ultimii ani atacul acestui dăunător s-a extins și a provocat pierderi serioase în gospodărie, datorită faptului că grîul de toamnă a fost semănat pe o însemnată suprafață după el însuși mai mulți ani de-a rîndul (3—4 și uneori chiar 5 ani).

Pentru a stăvili atacul Zabrus-ului care amenința să aducă pierderi tot mai mari de recolte, în toamna anului 1957 am restrîns cultura grîului. Pe de altă parte peste 50 la sută din suprafața cultivată cu grîu am însămînțat-o după porumb. N-am izbutit însă să cultivăm grîul în întregime după plante bune premergătoare, fiind nevoiți să însămînțăm 300 ha tot după grîu, dar numai în al 2-lea an de cultură.

Ca urmare, în toamna anului 1957, atacul gîndacului ghebos a fost foarte mult redus. Totuși între 8 și 14 octombrie am identificat pe cele 300 ha cu grîu, pus după el însuși, atacuri de Zabrus de diferite intensități. Cel mai puternic atac a fost semnalat pe o parcelă de 89 ha, unde terenul era aproape înnegrit din cauza distrugerii plantelor. In ziua de 11 octombrie 1957 au fost găsite la numărătoarea făcută pînă la 2.000 de larve pe metrul pătrat. Atacul era așa de puternic încît la început am crezut că orice tratament ar fi de prisos. Totuși am pornit lupta împotriva dăunătorului, folosind ca insecticid H.C.H. (hexacloran) 3 la sută. Tratamentul s-a făcut cu mașina de prăfuit purtată M.S.P. 8 de fabricație romînească cu o viteză medie zilnică de 20 ha, dîndu-se cîte 30 kg H.C.H. (3 la sută) la hectar.

Numai după 24 ore de la aplicarea tratamentului am constatat că atacul larvelor s-a oprit, cu toate că cea mai mare parte nu erau încă moarte. După 48 de ore însă majoritatea larvelor pieriseră iar cele vii nu mai atacau plantele.

Grîul de pe cele 89 ha prăfuite fiind puternic înfrățit a regenerat după 2 săptămîni de la tratament, cultura prezentîndu-se frumoasă și uniformă. Pe aceeași suprafață, în jurul datei de 15—20 noiembrie 1954, apare un nou atac, de data aceasta însă de o intensitate foarte redusă. Combaterea s-a făcut în același fel, atacul oprindu-se de astă dată definitiv.

Pe celelalte parcele, atacul fiind mai slab, combaterea nu a mai constituit o problemă.

Acum în primăvară, noi continuăm să supraveghem îndeaproape culturile de toamnă pentru a identifica și combate fără întîrziere atacul gîndacului ghebos. Ne-am asigurat pentru aceasta din vreme substanțele și utilajul necesar. In cazul că se vor ivi noi focare, le vom izola prin șanțuri adînci de 30 cm în care vom prăfui hexacloran.

In încheiere vreau să subliniez că cea mai bună metodă de a înlătura distrugerile pricinuite de gîndacul ghebos este aplicarea unui asolament rațional, sau cel puțin folosirea unei rotații simple a culturilor, astfel încît grîul să nu revină după el însuși decît odată la 2—3 ani.

Arderea miriștilor, recomandată uneori ca un mijloc pentru combaterea gîndacului ghebos, este folositoare dacă avem de-a face cu o infestare redusă a solului. Părerea noastră este că în cazul unui atac masiv acest procedeu nu poate da rezultate satisfăcătoare.

Rezultatele cele mai bune au fost obținute în gospodăria noastră prin folosirea insecticidului H.C.H. 3 la sută. In combaterea eficace a gîndacului ghebos este deosebit de important ca tratamentul să fie aplicat la timpul cel mai potrivit, adică îndată ce s-a semnalat atacul dăunătorului.

Ing. MIHAI POPATANASE
directorul gospodăriei agricole de stat
Cobadin — regiunea Constanța

SATIRĂ și UMOR

Dulce-i mierea

Cînd a sosit prima oară la gospodăria de stat Rupea, tov. Ointzen Petru a văzut în ogradă o mîndrețe de stupi. L-a întrebat dară pe cantinier, care de altfel aflase că el, Ointzen, fusese numit aci șef de secție: „S-a strîns aici ceva miere?" „Oho berechet", a făcut cantinierul. „Să știi că dumneata ești om simpatic și inteligent", i-a răspuns noul șef de secție. „Se vede că cunoști zicala: „vorba dulce mult aduce". O să te convingi că eu sînt om hotărît. Dacă te-i purta cum trebuie, zicala asta o să-ți aducă și dumitale și mie..."

Și chiar în ziua aceea a poruncit să i se aducă acasă la locuință cîteva borcane cu miere de albine, din care gustînd mult s-a bucurat.

Și cum se știe că mierea constituie nu numai o hrană gustoasă dar și un medicament care stimulează îndrăzneala și fantezia omului, efectele au început să se vadă chiar de a doua zi.

Ointzen Petru a vizitat întîi crescătoria de porci. Îngrijitorii umblau în jurul lui cu fereală, deoarece auziseră că acestuia îi place să se dea drept un om foarte însemnat. Și se convinseseră îndată auzindu-l: „Ia însemnați-i cu o cruce pe spate pe grăsunii ăștia doi pe care-i adusei. Și să aveți mare grijă de ei, fiindcă de azi sînt ai... mei!"

Îngrijitorul Klein Vasile a îndrăznit să întrebe: „Bine, noi o să-i îngrijim, dar o să ne alegem barem cu ceva?". „Păi nu știți că dar din dar se face raiul?" le-a întors-o vesel Ointzen, plecînd mai departe.

Și așa ajunse el în raiul păsărilor secției. Pretutindeni se vedeau pe jos boabe de porumb și de orz. Forfoteau o mulțime de găini și cocoși. Șeful secției tocmai se gîndea cîte găini să însemne și aci pe numele lui, cînd îl auzi prin pîlnia stației de radioamplificare pe un tenor cîntînd celebra arie din „Vînzătorul de păsări".

„Da-ți-mi... toți curcanii mei !..."

„Așa e, își zise Ointzen. Are dreptate. Ia să-mi crească ăștia și niște curcani..."

Și chemîndu-l la el pe administrator porunci să i se facă rost de 8-9 curcani care or să crească mari și frumoși aici, laolaltă cu păsările gospodăriei. Că grăunțe erau berechet, slavă domnului!

Ointzen era într-adevăr un om hotărît. Și cînd hotăra el să se taie niște păsări, trebuiau tăiate...

Dar parcă numai găini, rațe sau curcani se puteau tăia aci? De-acum, venea iarna. Și dacă lumea tot spunea că șeful secției „taie și spînzură", dete dispoziții să se taie toți salcîmii de pe rîpa de la marginea ogrăzii. Astfel i se aduseră 4 care vîrfuite cu lemn de salcîm din cel mai bun...

Cît despre „spînzurat", la ordinul lui Ointzen fu tăiat un porc gras, iar șuncile spînzurate în cămară, — scenă la care luînd parte și Klein Vasile, acesta ar fi mormăit cu năduf: „cine-mparte, parte-și face".

Însfîrșit, tot pentru a da dovadă că e om hotărît, Ointzen mai hotărî să i se aducă în fiecare zi de la laboratorul de smîntînit laptele cîte o oală rasă cu smîntînă din cea mai bună — bașca 3—4 litri de lapte...

...Așa a dus-o și o duce Ointzen Petru de multă vreme la secția pe care cu atîta „cinste" o conduce la gospodăria de stat Rupea. Încît dacă am lua-o pe drum de basm, am putea transcrie cele de mai sus începînd astfel: A FOST odată un șef de secție care nu trecea zi să nu spuie cît e de bine să ocupi o astfel de slujbă...

Știm că muncitorii de aci ar fi tare mulțumiți cu un astfel de „început de poveste". Pentru aceasta însă trebuie să fie de acord și Trustul Gostat al regiunii Stalin și să sublinieze cu trei linii într-o dispoziție cît mai curînd verbul „a fost", în loc de „este" cum din păcate încă se întîmplă și în prezent, cu susnumitul Ointzen Petru.

AL. RAICU
și ION GHEORGHIU
după o corespondență a tov.
TEOFIL TIRNAVOI

Cooperativa meșteșugărească „Avîntul" din Orașul Stalin, care s-a angajat prin contract în iulie 1957 să repare localul școlii din comuna Araci, regiunea Stalin, și a primit în acest scop suma de 7.000 lei, a lăsat și pînă azi școala nereparată.

— Mă, tu ai terminat școala?
— Da.
— Atunci să te duci la cooperativa „Avîntul" să-i înveți și pe ei s-o termine.

Desen de AL. CLENCIU

LA CEREREA CITITORILOR

In tot cursul anului

Numeroşi colectivişti, cititori ai ziarului nostru, ne întreabă cind şi cum trebuie rezolvate cererile ţăranilor muncitori individuali sau intovărăşiţi care doresc să fie primiţi în gospodăria colectivă. Pentru lămurirea acestei probleme, am rugat pe tov. Dumitru Măncescu, preşedintele gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Pristol, să ne răspundă la citeva intrebări.

— Există pe alocuri obiceiul ca primirile de noi membri să se facă fie toamna tîrziu, după terminarea lucrărilor agricole, fie primăvara devreme, înainte de începerea campaniei. Care este părerea dv. şi ce ne puteţi spune despre experienţa gospodăriei „Vasile Roaită" în această privinţă?

— Practica aceasta există şi la noi. Şi nu numai la noi. După cum am auzit, la fel se procedează şi în alte gospodării din raionul nostru, ba chiar şi din raioanele vecine — Vînju Mare şi Pleniţa. Să luăm, de pildă, situaţia primirilor de noi membri în gospodăria noastră. Din cele 41 de familii care au cerut în 1957 acest lucru, 10 au făcut-o între 1 ianuarie şi 1 mai, 28 după culesul porumbului şi numai trei familii au înaintat cereri în intervalul dintre însămînţatul şi culesul porumbului.

După părerea mea şi a altor colectivişti din gospodăria noastră, la baza acestei practici stau două tendinţe deopotrivă de greşite. In primul rînd este vorba de faptul că munca de lămurire şi atragere de noi membri nu se duce continuu. Atunci cînd colectiviştii noştri nu prea au de lucru în gospodărie, stau de vorbă bucuroşi, pe îndelete şi temeinic cu rudele, prietenii şi vecinii lor întovărăşiţi şi-i îndeamnă cu folos spre noi. Cînd însă îi înghesuie lucrările, uită cu totul de problema muncii de agitaţie. Asta-i una. Sînt însă şi cazuri cînd omul face cerere, să zicem, în august, dar nu este primit decît la sfîrşitul anului. Mulţi dintre colectiviştii vechi refuză să voteze primirea lui mai înainte. „Cum, se miră ei, cutare şi-a recoltat grîul, şi-a dus boabele acasă, şi acum vrea să ia şi dreptul nostru?" Unii merg mai departe şi spun: „Da, îl primim, dar să aducă grîul la gospodărie. Altfel nu". Iar alţii sînt de părere că cine intră în gospodărie după ce şi-a recoltat păioasele să nu mai capete decît porumb.

Fireşte că nici una dintre cele trei păreri nu poate fi considerată justă. Omul trebuie primit în situaţia pe care o are la discutarea cererii. Are bucatele pe cîmp? I se socoteşte munca depusă pe lotul lui, iar culturile se recoltează de către gospodărie. A ridicat o parte din ele? Ale lui rămîn. Cît despre retribuţia care urmează să i se dea pentru zilele-muncă efectuate după aceea, problema e simplă. Primeşte şi el ca şi ceilalţi colectivişti, adică tot felul de produse. Doar că el are zile-muncă mai puţine şi, prin urmare, cantităţile primite sînt mai mici

— Cum se evaluează munca depusă ca întovărăşit sau particular în zile-muncă?

— In privinţa aceasta, Hotărîrea 141 e limpede. Iată cum am procedat noi cu Filip Negrea. In momentul primirii lui, adică în aprilie 1957, el avea un pogon de grîu însămînţat de cu toamnă şi două arate pentru porumb. Ne-am uitat împreună în normativ şi i-am socotit aşa: pentru arătura la pogonul cu grîu — 2,83 zile-muncă. Pentru grăpat — încă 45 de procente. Pentru însămînţatul grîului cu mîna — alte 25. Primăvara nu mai făcuse nimic. Va să zică, pentru pogonul lui de grîu i s-au socotit în total 3,53 zile-muncă. Mai avea omul încă două pogoane arate cu boii şi grăpate pentru porumb. După normativ i se mai cuveneau deci încă 6,55 zile-muncă. Aşa că, la intrarea în gospodărie, Filip Negrea a fost pontat cu 10,08 zile-muncă. La fel am procedat cu Iancu Leon şi cu toţi cei 10 membri noi primiţi în primăvara anului trecut.

— In ipoteza că adunarea generală votează primirea unor membri noi după recoltatul păioaselor şi înainte de culesul porumbului, cine socotiţi că ies mai cîştigaţi: noii colectivişti sau gospodăria şi membrii vechi?

— Toţi ies deopotrivă de cîştigaţi. Să luăm cazul lui Constantin Liciu. El a făcut cerere în august, dar a fost primit abia în octombrie, după cules. Aşa a vrut el. Iar noi n-am insistat îndeajuns să-l convingem că e mai bine altfel. Să vedem acum ce a pierdut Liciu şi ce-am pierdut noi, ceilalţi. Din cele 5 hectare ale lui, Liciu avusese două cu grîu, pe care deja îl recoltase şi îl pusese bine. Celelalte trei hectare erau cu porumb. A cules de pe ele 3.900 kg boabe. Dacă intra în gospodărie din august, ar fi primit o dată 46,15 zile-muncă pentru lucrările făcute la porumb: arat, grăpat, însămînţat şi prăşit. La acestea el putea adăuga pînă la sfîrşitul anului încă cel puţin 230—250 zile-muncă. Nu vă miraţi. Liciu nu e numai un om harnic. Mai are şi 4 braţe de muncă. Aşadar, putea să se ridice la vreo 300 de zile-muncă. Cum valoarea unei zile-muncă a fost la noi de 46 lei, faceţi socoteala. I-ar fi revenit produse — grîu, porumb, orz, ovăz, zarzavaturi, ţuică, zahăr şi altele, — în sumă de 13.800 lei. Apoi să-mi fie cu iertăciune, dar pe banii ăştia putea să cumpere cel puţin de trei ori atîta porumb cît a scos de pe lotul lui.

Să vedem acum ce-am fi cîştigat noi, membrii vechi şi gospodăria, dacă l-am fi primit din timp. In primul rînd e vorba despre patru muncitori harnici şi pricepuţi, care ne-ar fi ajutat să facem lucrările mai repede şi mai bine. Dar nu e numai asta. Pe lîngă că e un agricultor bun, Liciu mai e şi un mecanic priceput. Noi avem un motoraş pe care acum ni l-a instalat el şi cu ajutorul căruia luminăm sediul, grajdurile, magazia, atelierele. Treaba asta o puteam face din vară. Şi tare bine ne-ar fi prins. Ingrijirea animalelor se făcea mai bine, lucrul la ateliere, la magazie şi în birou mergea mai cu spor, iar noi toţi eram mai cîştigaţi. Dar fără Liciu motoraşul a stat degeaba. Prin urmare, socotesc problema limpezită. Primirile de noi membri trebuie făcute în tot cursul anului, aşa cum se cuvine să fie dusă şi munca de lămurire: continuu.

Nu este în folosul gospodăriei...

Pe lîngă celelalte ramuri de producţie agricolă, în gospodăria colectivă din Mărgineni, raionul Piatra Neamţ, este organizată şi o fermă zootehnică. Desigur că aceasta nu este ceva rău. Dar la ferma colectivei din Mărgineni lucrurile nu merg prea bine. De ce? Pentru că ţăranii din conducerea gospodăriei n-au asigurat permanentizarea îngrijitorilor de animale şi deci calificarea lor, ceea ce a împiedecat obţinerea de producţii mari şi la un preţ de cost scăzut.

Vizitind sectorul porcin, mi-a fost dat să aud lucruri ciudate. Cele 20 de scroafe erau îngrijite de tovarăşii Achităriţei Ion şi Cataramă I. Deosebit de semnificativă a fost convorbirea cu cei doi îngrijitori:

— De cînd lucraţi aici?

— Doar de cîteva săptămîni.

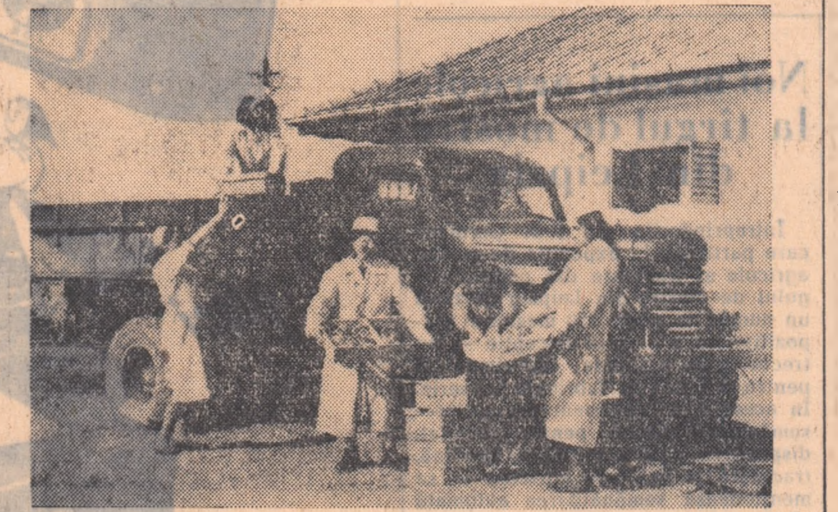
— De ce? Doar sectorul porcin al gospodăriei e înfiinţat de cîţiva ani.

— Păi la noi se obişnuieşte ca toţi colectiviştii să treacă pe la îngrijirea animalelor indiferent dacă se pricep sau nu. Faci o lună, două şi gata. Ai terminat, vin alţii.

In aceste condiţii mai este oare nevoie să cauţi în altă parte — cum fac tovarăşii din conducerea colectivei — cauze că sectorul zootehnic nu merge bine şi se obţin producţii slabe? Aşa se explică de ce producţiile obţinute în acest sector sînt destul de mici: 1300 litri lapte pe cap de vacă furajată, 54 litri lapte pe cap de oaie, 6 purcei la o fătare, de la scroafele din rasa Marele alb etc. Este explicabil de asemenea de ce ferma zootehnică a adus anul trecut doar 70.000 lei venit bănesc.

Schimbînd îngrijitorii de la o lună la alta se produc perturbări în procesul de muncă, iar ca urmare a acestui fapt producţiile scad. Tot pentru faptul că îngrijitorii sînt schimbaţi aşa des, şi îngrijirea animalelor lasă de dorit. Vina revine atît conducerii gospodăriei colective cît şi organelor raionale şi comunale care nu au îndrumat-o să ia măsuri pentru calificarea îngrijitorilor de animale la locul de producţie.

Ing. FLORICA PLOPEANU

Tot mai multe gospodării agricole colective îşi dezvoltă ramuri de producţie anexe. Una din aceste ramuri rentabile este avicultura.

Clişeul alăturat reprezintă un aspect obişnuit în această perioadă din activitatea centrului avicol din comuna Mihăileşti, raionul Domneşti. Un nou transport de pui de o zi se încarcă în camion pentru a fi livraţi gospodăriilor agricole colective contractante.

Puncte de vedere

Ce fel de comisii sînt necesare

Apar în unele gospodării colective fel de fel de comisii. Unele sînt necesare; altele, dimpotrivă, păgubitoare. De aici se înţelege, cred, că nu ne pronunţăm contra comisiilor. Socotim doar că-i nevoie de multă chibzuinţă atunci cînd se hotărăşte înfiinţarea unei comisii. In regiunea Craiova există obişnuinţa de a se forma comisii pentru cumpărarea de animale. Cîte 3—4 colectivişti — uneori şi mai mulţi — colindă tîrgurile pentru a cumpăra 2—3 vaci sau pentru a schimba un animal cu altul mai productiv. Ei pierd timp bun de lucru, cheltuie bani cu transportul, consumă neproductiv zile-muncă. In felul acesta, s-au petrecut recent lucrurile în gospodăria colectivă din comuna Iancu Jianu, raionul Balş. Şi-n regiunea Baia Mare exista pînă de curînd obiceiul formării de comisii pentru cumpărarea animalelor. Abia aduse în gospodărie, multe dintre animalele cumpărate de aceste comisii se dovedeau fie bolnave, fie slab productive. De cînd s-a introdus sistemul ca animalele să fie achiziţionate de către gospodării printr-un singur delegat, dar în prezenţa medicului veterinar, s-au redus considerabil cheltuielile de cumpărare şi pericolul procurării unor animale bolnave.

Este limpede deci că, în genere, nu-i în folosul gospodăriilor să formeze comisii de cumpărare.

Anul trecut, în unele gospodării colective din regiunea Galaţi, adunările generale au format comisii care să studieze problema adăpostirii bunurilor colectivizate. In urma studiului făcut, comisiile au supus adunărilor generale un plan de măsuri. Puse în practică, aceste măsuri au rezolvat o situaţie grea. Comisii se pot forma şi din iniţiativa consiliilor de conducere care le pot da sarcina de a analiza mersul treburilor într-un sector de producţie şi de a propune luarea măsurilor pe care le consideră necesare. Formarea de comisii atrage în modul cel mai direct mase largi de colectivişti la rezolvarea problemelor de interes obştesc. Aşadar, este bine ca în gospodăriile colective să ia naştere comisii temporare. Trebuie ţinut seama însă ca aceste comisii să fie utile, iar activitatea lor să nu reclame cheltuieli băneşti sau de zile-muncă.

B. LOCEA

La gospodăria colectivă din Apahida, regiunea Cluj, colectivistul Goga Iosif pregăteşte laptele pentru a fi trimis beneficiarilor.

Pe culmile Buciumului

In partea de sud a oraşului Iaşi, nu departe, se unduiesc culmile Buciumului: Munta Roşie, Pietrăria, Doi Peri şi Socola. Mai de mult, pe coamele golaşe ale acestor dealuri nu creştea nici iarbă. Doar mai sus, dincolo de spitalul Socola, terenurile sînt mai fertile. Dar nici acestea n-au fost folosite cum trebuie.

De curînd, am colindat o zi întreagă pe aceste meleaguri. Mă însoţeau inginerul agronom Gheorghe Iltodie, şeful secţiei Pietrăria a gospodăriei de stat Bucium şi maistrul viticol Vasile Cnej. De la ei am aflat lucruri interesante, pe care nu le poţi trece cu vederea. De pildă, anul trecut gospodăria şi-a realizat planul la struguri cu 155 la sută, oamenii ca Cnej Vasile, Zoe Dumitru, Tănase Gheorghe obţinînd 4.600—5.500 kg de struguri la ha, faţă de 2.800 kg planificate. Pe dealurile altădată golaşe cresc acum sute de mii de pomi pe o suprafaţă ce depăşeşte 200 de ha. Toate acestea au permis gospodăriei să realizeze beneficii de peste 700.000 lei.

— Vedeţi dealul acela din faţa noastră? a început să vorbească inginerul Iltodie. Pe terasele unde oamenii lucrează acum se va planta vie, dincolo, sus de tot, pomi. In acest fel mărăcinişurile de pe dealul Doi Peri vor dispare. In cîţiva ani, suprafaţa cu vie a gospodăriei va creşte la 860 de ha, iar livada se va mări cu mult. Dealurile Buciumului vor deveni astfel grădini înfloritoare.

GH. ROŞU

9 ani prin satele raionului Cujmir

(Urmare din pag. 1-a)

reni, Cetate şi Dîrvari au încheiat coloana celor 28 de sate cooperativizate din raion.

Şi cîteva din cele ce s-ar cere. Nu-i puţin să faci 80 de unităţi cooperatiste. Dar asta nu e tot. O colectivă sau o întovărăşire trebuie să progreseze, să se întărească an de an. Şi singură e greu s-o facă. Dacă S.M.T.-ul din Obîrşia nu pune umărul mai cu temei la treabă, dacă nu-şi repară mai din timp maşinile, degeaba s-or trudi colectiviştii. N-au să aibă roade mari. In calendarul viitor ar trebui neapărat înregistrată o schimbare în activitatea S.M.T.-ului Obîrşia.

E bine că gospodăriile raionului Cujmir au grajduri mari şi arătoase. Dar cu asta n-au făcut prea mult. Mai trebuie şi vaci în ele. Vacile aduc venituri mari.

Nici porcii nu-s de lepădat. Şi el aduc parale bune, mai cu seamă cînd îi faci cît tăvălugul. Dar ia vinde godinacul cînd abia-l desprinzi de ţîţa scroafei şi ai să vezi cît capeţi pentru el.

La fel stau lucrurile şi cu alte ramuri de producţie. Grădinile de zarzavaturi sînt prea mici şi nu produc mai mult decît pentru colectivişti. Cultura sfeclei merge încă slab. Iar bălţile sînt prea puţin exploatate. Nici nu-i de mirare că veniturile în gospodăriile raionului Cujmir sînt încă mici. Ar trebui să fie mult mai mari. Şi n-ar fi greu. Condiţii sînt. Pricepere şi dragoste de muncă de asemenea. N-ar mai lipsi decît ceva mai multă îndrumare. Oare calendarul viitor o va înregistra? Desigur. Altfel nu se poate.

NICOARA COSAŞU

REZULTATE ŞI PERSPECTIVE

In ultimii ani, gospodăriile agricole de stat au început să capete un profil mai corespunzător sarcinilor ce le revin în anii celui de al doilea plan cincinal. S-a extins foarte mult cultura cerealelor în gospodăriile de la cîmpie, iar în unităţile din zonele de munte creşterea animalelor a luat o dezvoltare din ce în ce mai mare. Pe această linie justă a fost orientată şi activitatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Hunedoara, unde există condiţii foarte prielnice pentru creşterea animalelor. Chiar din anul 1957, în cadrul trustului Gostat Hunedoara a existat o preocupare susţinută pentru mărirea şeptelului şi sporirea producţiei pe cap de animal. Rezultatul? Se poate spune că faţă de prevederi, sarcinile nu numai că au fost realizate, dar la unele produse şi produşi au fost şi depăşite.

Faţă de condiţiile existente în regiune însă, producţiile puteau fi cu mult mai mari. Astfel, după aprecierea tov. ing. Dumitru Hariga, zootehnistul şef al trustului, producţia medie de fiecare vacă putea fi de cel puţin 2.200 litri lapte. Sporirea producţiei nu s-a putut realiza, însă, din cauza insuficienţei păşunilor. Datorită lipsei de interes din partea secţiei agricole regionale, gospodăriilor de stat din regiune li s-au pus la dispoziţie suprafeţe mici de păşuni şi de proastă calitate. Astfel, deşi în apropierea gospodăriei Haţeg există păşuni foarte bune, secţia agricolă regională a repartizat pentru oile acestei unităţi o păşune de proastă calitate (umedă) tocmai deasupra Caransebeşului, la 160 km depărtare. Consecinţa? Scăderea producţiei de lapte şi infestarea turmei cu distomatoză, ceea ce a provocat pierderi serioase la miei. O altă cauză a producţiilor modeste obţinute a fost insuficienţa spaţiului de cazare. La taurine a existat un deficit de peste 100 de locuri, iar saivanele existente n-au putut adăposti decît 1000 de oi.

PLANURI DE VIITOR

Potrivit prevederilor cuprinse în planurile de producţie, în acest an creşterea animalelor în gospodăriile agricole de stat din regiune va lua un mare avînt. Efectivul de taurine va fi majorat cu 10 la sută, al porcilor cu 30 la sută, al ovinelor cu 25 la sută, iar al păsărilor cu 50 la sută. Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată va trebui să fie de cel puţin 2.400 litri. Cît priveşte livrările către stat şi acestea vor creşte cu mult.

Dezvoltarea şeptelului din gospodăriile de stat din regiunea Hunedoara

Prevederile anului 1958 sînt pe deplin realizabile, deoarece ele au fost stabilite ţinîndu-se seama de noile posibilităţi create gospodăriilor. Este vorba în primul rînd de asigurarea păşunilor necesare. Din cele aproape 10.000 de ha primite în urma reorganizării teritoriale (în loc de 4 gospodării în prezent sînt 9) aproape 8.000 ha sînt fîneţe şi păşuni. Pe de altă parte, masa verde va fi asigurată şi prin extinderea suprafeţelor cultivate cu trifoi, lucernă, secară şi porumb. De asemenea, gospodăriile au însilozat în toamna trecută 3.036 tone de diferite nutreţuri, iar pentru anul viitor vor fi însilozate aproape 5.600 tone. In această privinţă ar fi bine să se introducă în cultură varza furajeră şi pepenii furajeri, culturi care se pretează foarte bine la condiţiile din regiune. Totodată, s-au luat măsuri pentru asigurarea spaţiului de cazare necesar: se vor construi trei grajduri pentru vaci, cu o capacitate de 200 capete şi 4 saivane pentru 2000 de oi. O atenţie deosebită se va acorda selecţionării materialului de prăsilă.

ŞI CITEVA OBSERVAŢII

Gospodăriile de stat din regiunea Hunedoara şi-au creat în anul 1958 posibilitatea de a spori simţitor producţia animală, ceea ce le va permite să contribuie în măsură mai mare la aprovizionarea centrelor muncitoreşti din regiune. Indeplinirea acestei sarcini depinde însă de felul cum vor fi puse în practică măsurile luate. Or, tocmai în această privinţă se semnalează unele lipsuri. De exemplu, pînă acum, din cele aproape 8.000 ha de păşuni primite nu s-au identificat decît cca 5000 de ha. O altă observaţie se referă la situaţia fermei de porci de la gospodăria din Simeria. Anul trecut, materialul de la această fermă (preluat de la întreprinderea „Minerul 4") a fost infestat cu bruceloză. Pentru lichidarea brucelozei era indicată asanarea fermei. Ce s-a întîmplat însă? Ca să aibă siguranţa realizării numărului de purcei planificaţi, trustul a introdus în fermă un lot de 100 scroafe de la Orăştie. Aceasta în timp ce materialul infestat — care de altfel urmează a fi lichidat pe parcurs — continuă să fie ţinut în aceeaşi unitate. In sfîrşit, cîteva cuvinte despre activitatea îngrăşătoriei de la Orăştie. Este vorba de nerespectarea planului de populare a îngrăşătoriei, ceea ce va duce la nerealizarea planului.

Dezvoltarea creşterii şeptelului şi sporirea producţiei pe cap de animal în gospodăriile de stat din regiunea Hunedoara cer din partea trustului, ca şi a tuturor lucrătorilor din unităţi, să acorde mai multă atenţie respectării întocmai a măsurilor luate. Numai în acest fel sarcinile ce le revin vor putea fi îndeplinite cu cinste.

N. IANCU

Sprijin temeinic brigăzilor speciale

Citeva observaţii în legătură cu organizarea acestor brigăzi în G. A. S. Dragalina şi Jegălia

La gospodăria agricolă de stat Dragalina, regiunea Bucureşti, a existat anul trecut o brigadă specială organizată după principiul: 5 oameni — 5 tractoare — 500 de hectare. Pe terenurile lucrate de această brigadă s-au obţinut recolte mai mari şi la un preţ de cost mai scăzut decît pe celelalte terenuri. Astfel, la porumb s-a realizat un spor de recoltă de 231 kg. boabe la hectar, la furaje un spor de 9.707 kg. la ha., iar preţul de cost al grîului a fost redus cu 0,03 lei la kg. faţă de recoltele obţinute pe celelalte terenuri.

Avînd în vedere avantajele brigăzii speciale, la 20 septembrie 1957, conducerea gospodăriei a înfiinţat o a doua brigadă specială, iar în ziua de 6 martie 1958 a încheiat contracte de lucrări cu încă 2 brigăzi speciale.

Pînă la 1 aprilie vor mai lua fiinţă 2 brigăzi, încît în gospodăria de stat Dragalina vor exista în acest an şase brigăzi speciale.

Merită să fie subliniat faptul că la organizarea acestora, conducerea gospodăriei a ţinut seama de posibilităţile reale existente în unitate.

Dovedind simţ de răspundere pentru buna desfăşurare a muncii în brigăzile speciale, conducerea gospodăriei de stat Dragalina şi-a luat angajamente precise în contractele încheiate cu brigăzile, angajamente pe care a şi început să le traducă în viaţă. De exemplu s-a prevăzut ca din setul de maşini al brigăzilor să facă parte şi maşini de stropit contra dăunătorilor (cîte două de fiecare brigadă). Cu aceste maşini brigăzile speciale au şi început lucrul, tratînd grîul prin prăfuire cu hexacloran contra zabrusului care a apărut aci pe unele suprafeţe.

Cele două brigăzi speciale mai vechi (conduse de tov. Puişor Vasile şi Dumitru Nicolae) au şi obţinut pînă acum o serie de frumoase succese. De exemplu, brigada specială de la centrul gospodăriei se află pe terminate cu pregătirea terenului necesar însămînţării porumbului.

★

Şi la gospodăria de stat Jegălia, una din gospodăriile fruntaşe din regiunea Constanţa, se intenţionează ca în acest an principiul de organizare a brigăzilor speciale să fie extinse în întreaga unitate. Tov. ing. Corneciuc, directorul gospodăriei, ne-a arătat că aci există suficient utilaj pentru a se completa setul de maşini necesar tuturor celor 8 brigăzi ale gospodăriei, mai ales că în curînd se vor primi încă 16 tractoare UTOS-26. Trebuie subliniat însă că deocamdată conducerea gospodăriei n-a încheiat contractul de lucrări nici măcar cu singura brigadă specială existentă în această unitate. Ar fi fost firesc ca acest contract să fie încheiat înaintea începerii unui nou ciclu de lucrări, adică în toamna trecută.

Netrăgînd învăţăminte din lipsurile de anul trecut, conducerea gospodăriei de stat Jegălia nu acordă sprijinul necesar pentru buna desfăşurare a activităţii brigăzii speciale acum, în perioada muncilor de primăvară. Astfel, şeful brigăzii a cerut atelierului mecanic să-i ajute la confecţionarea unui cuplu de trei semănători de porumb. Tov. ing. Trifan, mecanicul şef al gospodăriei, i-a răspuns însă că acest lucru nu este necesar, deoarece în unitate există destule tractoare. Cît de nejustificată şi greşită este atitudinea mecanicului şef o dovedeşte faptul că prin folosirea unui astfel de cuplu se poate realiza la însămînţatul porumbului 27 ha. pe zi în loc de 9, ca în cazul folosirii unei singure semănători. Pe de altă parte, deşi era necesar ca brigada să fie dotată cu remorci speciale pentru transportul pe cîmp al îngrăşămintelor naturale, din lipsa acestora s-a încorporat gunoi de grajd numai pe 30 de ha. din cele 200 ha. ce urmează a fi cultivate cu porumb. Acest îngrăşămînt a fost cărat cu atelaje, fapt ce va mări desigur preţul de cost.

Şi încă ceva: deşi şeful acestei brigăzi şi-a luat angajamentul să lucreze personal în acest an 250 de hectare, el nu este încurajat şi ajutat de către conducerea gospodăriei. Această iniţiativă sprijinită de altfel de însăşi Direcţia Mecanizării din Departamentul Gostat ar fi necesitat luarea unor măsuri tehnice deosebite ca: încărcarea fiarelor de plug cu electrozi de oţel (pentru a fi folosite de 8 ori mai mult ca fiarele obişnuite), executarea unor modificări la unele maşini în scopul creşterii productivităţii muncii etc. Dar conducerea gospodăriei a privit cu nepăsare aceste probleme.

Insfîrşit, mai trebuie arătat că neîncheindu-se nici pînă acum contractul de lucrări cu brigada specială nu au fost stabilite nici termene precise pentru executarea lucrărilor de primăvară.

Toate acestea ne îndreptăţesc să întrebăm conducerea gospodăriei de stat Jegălia: pot fi organizate brigăzi speciale oricum, formal, numai pentru a se mîndri cu o formă superioară de muncă? Nu e necesar ca mai întîi să se ia toate măsurile ce se impun pentru buna desfăşurare a muncii brigăzilor şi abia apoi să fie ele constituite?

Noi credem că nu numai în această unitate, dar în orice gospodărie de stat unde se intenţionează extinderea brigăzilor speciale e nevoie să se acorde toată grija repartizării unor mecanizatori corespunzători din punct de vedere al calificării profesionale şi dotării brigăzilor cu maşinile necesare — şi numai dacă aceste prime condiţii sînt îndeplinite, să se treacă la organizarea unor brigăzi speciale. Vom avea astfel siguranţa că ele vor lucra bine şi cu randament înalt, contribuind în cît mai mare măsură la creşterea rentabilităţii unităţilor din care fac parte.

ION DRINCU

De la început, pe un făgaş bun

Gospodăria agricolă de stat Pietroiu din raionul Feteşti a obţinut în ultimii ani recolte mari şi constante la toate culturile şi în special la grîu şi porumb. Explicaţia acestor succese constă în aplicarea unei agrotehnici înaintate în lucrarea pămîntului şi folosirea cu maximum de randament a tractoarelor şi maşinilor pe care gospodăria le are în dotare. Dar nu numai atît. In această unitate se acordă şi atenţia cuvenită bunei organizări a muncii brigăzilor, precum şi o deosebită grijă faţă de condiţiile de muncă şi de viaţă ale muncitorilor. De pildă, şi în acest an, paralel cu repararea utilajului, planul de muncă al gospodăriei a fost defalcat pe secţii, brigăzi şi oameni, s-a dezbătut în consfătuiri de producţie, astfel încît fiecare şi-a putut cunoaşte din vreme toate sarcinile ce-i revin. Cît priveşte grija faţă de muncitori, trebuie arătat că, de îndată ce s-a ieşit la cîmp, fiecare mecanizator a început să primească un kilogram de pîine pe zi, două mese calde pe zi şi, pe lîngă mîncarea obişnuită, un supliment de alte alimente, care este echivalent cu 1.000 de calorii. In asemenea condiţii nu este de mirare că, încă din primele zile de lucru, fiecare tractorist a reuşit să execute 4—5 ha arătură normală zilnic. Lucrînd în acest ritm, gospodăria agricolă de stat Pietroiu are toate şansele să termine lucrările de primăvară înainte de termen, şi să facă mari economii la cheltuielile de producţie, ceea ce va contribui la reducerea în bună măsură a preţului de cost al întregii producţii obţinută la culturile de cîmp.

L. GHEORGHE

Rezultate îmbucurătoare

Zilele acestea mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului regional Bucureşti au avut consfătuire unde s-a discutat problema extinderii brigăzilor speciale care lucrează după principiul „5 oameni, 5 tractoare, la 500 de ha". Aşa cum a reieşit din discuţiile purtate cu acest prilej această nouă formă de organizare a muncii mecanizatorilor din gospodăriile agricole de stat este foarte avantajoasă. Ea îi cointeresează pe tractorişti să lucreze în condiţii cît mai bune ogoarele, deoarece în raport cu producţia cresc şi cîştigurile realizate de ei. In anul 1957, de pildă, ca rezultat al recoltelor mari obţinute, mecanizatorii din brigăzile speciale din regiunea Bucureşti au primit, pe lîngă salariile lunare, premii în valoare de 2.000—7.000 lei.

Cresc suprafeţele cu noi livezi

Din timpuri străvechi, pomicultura a fost una din ocupaţiile de căpetenie ale ţăranului muscelean. La Rucăr, Valea Mare, Bereşti, Mioarele sau în oricare altă comună din raion întîlneşti astăzi la tot pasul livezi de pomi roditori de diferite specii. Din păcate majoritatea livezilor, datorită nepăsării regimului burghezo-moşieresc faţă de această bogăţie naturală, au în prezent un randament scăzut, o parte din ele aflîndu-se în declin.

In scopul redresării şi dezvoltării pomiculturii, organele de stat şi agricole locale au întocmit un plan de perspectivă ale cărui prevederi au şi început să fie traduse în viaţă. Despre munca şi rezultatele obţinute de tehnicienii raionului în această acţiune mi-a vorbit tovarăşul I. Stroescu, şeful secţiei agricole raionale.

— Prima măsură luată în scopul dezvoltării sectorului pomicol a fost identificarea terenurilor care se pretează la înfiinţarea de noi livezi. Au fost astfel delimitate 5 masive aşezate de-a lungul principalelor cursuri de apă, ajungîndu-se la concluzia că în întreg raionul pot fi plantate cu pomi roditori încă 7.000 de ha.

Ţinînd seama de teren şi de raionarea pomiculturii am căutat să sprijinim unităţile agricole cooperatiste din raion în acţiunea de dezvoltare a sectorului pomicol. S-au asigurat materialul săditor şi asistenţa tehnică necesară reuşindu-se să se planteze numai în primăvara şi toamna anului trecut în masiv în întovărăşiri o suprafaţă de 104 ha. Suprafeţele cu pomi fructiferi au crescut şi în gospodăriile colective din comunele Vlădeşti, Drăghici, Boteni şi altele.

In toamna lui 1956 s-a pornit la înfiinţarea unei livezi în masiv în comuna Argeşelul reuşindu-se să se planteze în cursul anului 1957 o suprafaţă de cca. 270 de ha. Astăzi cine trece prin aceste locuri este puternic impresionat de această mare livadă a cărei latură se întinde pe nu mai puţin de trei km.

— Aţi putea să ne arătaţi mai pe larg în ce fel s-a organizat înfiinţarea acestei plantaţii?

— Să luăm pe rînd principalele lucrări. După stabilirea perimetrului plantaţiei s-a trecut la pichetaj, care a fost executat în chinconz sub îndrumarea directă a tehnicienilor, ţinîndu-se seama de curbele de nivel şi de înclinaţia pantelor, astfel încît să se prevină în bună măsură eroziunea solului şi să se înlesnească introducerea mecanizării lucrărilor. S-a trecut apoi la făcutul gropilor, tutoratul şi plantatul. Pomii au fost plantaţi la distanţa de 8—10 m. Ca specie s-a folosit mărul, căutîndu-se să se planteze pe cît posibil soiurile cele mai indicate, potrivit raionării pomiculturii (Creţesc, Parmen Auriu, Ionathan şi altele).

La plantare s-a avut grijă să se intercaleze soiurile bune polenizatoare cu cele slab polenizatoare şi sterile. In acest scop s-au plantat mai întîi rîndurile cu soiurile polenizatoare sub directa supraveghere a tehnicienilor şi numai după aceea s-a trecut la plantarea în masiv, la care a fost mobilizat, pe lîngă pomicultorii din partea locului, şi tineretul sătesc.

Ţin să subliniez aportul însemnat pe care l-au adus în acţiunea de plantare tehnicienii Romulus Chelaru, Isac Grigore, Ioana Matei şi alţii, care nu şi-au precupeţit eforturile şi timpul liber pentru organizarea şi urmărirea fiecărei lucrări în parte.

Acţiunea de înfiinţare de noi livezi în masiv a fost dusă şi în alte părţi ale raionului, şi anume în comunele Mioarele (unde au fost plantate 100 de ha. în cinci parcele) Boteni (15 ha) şi Vlădeşti (22 de ha.).

— Ce se va face în primăvara aceasta în scopul continuării plantărilor în masiv?

— In primăvara aceasta urmează să se planteze în gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole din raion încă 200 de ha. cu pomi roditori. S-a asigurat materialul săditor, s-a făcut pichetatul şi au fost săpate o parte din gropi. Folosind timpul prielnic din ultima vreme, colectiviştii din comunele Drăghici şi Vlădeşti au sădit pînă în prezent peste 1.500 de pomi roditori. In ceea ce priveşte materialul săditor pomicol vom lua măsuri să întărim şi să lărgim pepinierele raionale astfel ca în viitorii ani să producem pe plan local toţi pomii fructiferi de care avem nevoie pentru refacerea şi dezvoltarea pomiculturii din raion.

N. FLORIAN

De peste hotare

Evenimentele internaţionale

Un document al relaţiilor prieteneşti romîno-indiene

Poporul nostru, care urmăreşte zi de zi vizita în India a tovarăşilor Chivu Stoica, Emil Bodnăraş şi Avram Bunaciu, a salutat cu deosebită satisfacţie semnarea Declaraţiei comune a preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi primului ministru al Indiei.

Exprimînd profundele năzuinţe de pace ale ambelor popoare, primii miniştri şi-au afirmat acordul asupra faptului că există încă o primejdie serioasă pentru pacea şi progresul omenirii. De aceea ei salută propunerea cu privire la o intîlnire internaţională la nivel înalt şi îşi exprimă încrederea că se vor lua măsuri efective pentru pregătirea sa.

In Declaraţia comună este subliniată necesitatea încetării imediate, pentru prevenirea pericolelor ce ameninţă generaţia actuală şi cele viitoare, a experienţelor cu arme nucleare, ca prim pas concret, la care trebuie purces de îndată.

Este de asemenea reafirmată în Declaraţie simpatia şi sprijinul pentru popoarele ce luptă împotriva asupririi colonialiste sau pentru consolidarea independenţei naţionale.

India şi Republica Populară Romînă, care au sprijinit R. P. Chineză pentru a lua la O.N.U. locul ce i se cuvine, reafirmă din nou acest sprijin. Este salutată de asemenea retragerea voluntarilor chinezi din Coreea de Nord.

Schimburile economice şi culturale dintre India şi R.P.R. vor creşte de asemenea neîncetat în folosul ambelor ţări.

Declaraţia mai subliniază faptul că tovarăşul Chivu Stoica a mulţumit în numele guvernului romîn pentru primirea prietenească de care s-a bucurat în India şi a invitat pe primul ministru al Indiei să viziteze Republica Populară Romînă. După cum anunţă agenţia „Press Trust of India" premierul Nehru a acceptat invitaţia.

In preajma alegerilor pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S.

In ziua de 16 martie a.c. vor avea loc alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. In aceste zile din preajma alegerilor se desfăşoară în întreaga Uniune Sovietică, într-o atmosferă de mare entuziasm patriotic, întîlniri ale alegătorilor cu candidaţii poporului.

Astfel, alegătorii din circumscripţia electorală orăşenească Maikop, din Regiunea Autonomă Adighei, s-au întîlnit cu N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., care candidează pentru funcţia de deputat în Sovietul Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In cuvîntarea pe care a rostit-o cu prilejul acestei întîlniri, N. A. Bulganin a făcut o analiză amănunţită a succeselor dobîndite de Uniunea Sovietică în anii care au trecut de la alegerile precedente pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a arătat apoi că Uniunea Sovietică a depus în ultimii ani o intensă activitate pentru însănătoşirea radicală a situaţiei internaţionale, subliniind că Comitetul Central al partidului comunist şi guvernul sovietic consideră că principalul ţel al politicii externe a U.R.S.S. este asigurarea păcii în lumea întreagă.

Alegătorii din circumscripţia electorală Dnepropetrovsk s-au întîlnit cu D. S. Korotcenko, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., candidat pentru Sovietul Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; alegătorii din oraşul Gorki — cu N. G. Ignatov, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. şi secretar al C.C. al P.C.U.S.; cei din Alma Ata — cu Nikolai Beliaev, prim-secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.; cei din Celiabinsk — cu A. B. Aristov, membru al Prezidiului şi secretar al C. C. al P.C.U.S.; cei din circumscripţia electorală Kuibîşev din Moscova — cu E. A. Furţeva, membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S., secretar al C. C. al P.C.U.S., candidată pentru Sovietul Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sesiunea blocului agresiv de la Manilla

La Manilla s-a deschis la 11 martie sesiunea Consiliului SEATO — gruparea militară creată de puterile colonialiste pentru Asia de Sud-est. La actuala sesiune, Statele Unite sînt reprezentate de secretarul de stat Dulles, Anglia de ministrul Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd, Franţa de ministrul Afacerilor Externe, Pineau.

Ţelul Statelor Unite este obţinerea examinării problemelor privind stocarea pe teritoriile unor ţări din Asia a armei nucleare şi a armei rachetă, strîngerea legăturilor dintre SEATO şi celelalte grupări militare (pactul de la Bagdad şi NATO) şi situaţia din Indonezia.

Prima şedinţă a fost consacrată declaraţiilor şefilor delegaţiilor.

Intre organizatorii SEATO şi participanţii săi asiatici s-au vădit încă din cadrul primei şedinţe serioase neînţelegeri. Ele s-au reflectat îndeosebi în discursurile reprezentanţilor Tailandei, Pakistanului şi Filipinelor.

★

In legătură cu sesiunea de la Manilla a Consiliului SEATO, guvernul Republicii Populare Chineze a făcut o declaraţie în care se subliniază caracterul agresiv al acestui bloc. S.U.A. — se spune în declaraţie — caută să se amestece în treburile interne ale ţărilor Asiei de Sud-est. In ultimul timp ele şi-au îndreptat tăişul acestei activităţi împotriva Indoneziei. Acest amestec trebuie să înceteze imediat, în caz contrariu ele vor purta toată răspunderea pentru consecinţe.

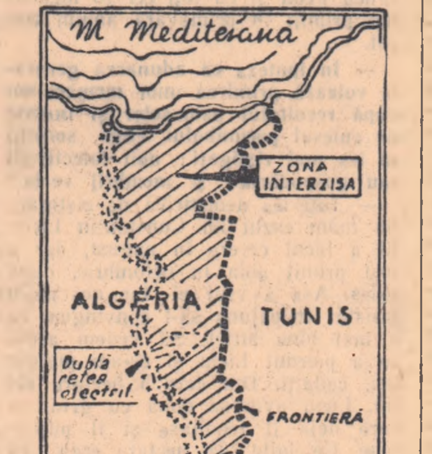
Referindu-se mai departe la faptul că în cadrul sesiunii de la Manilla va fi discutată problema stabilirii de baze pentru arma nucleară şi arma rachetă, în regiunea Asiei, declaraţia arată: „Guvernul şi poporul chinez se pronunţă cu hotărîre împotriva amplasării de către Statele Unite a armei nucleare şi armei rachetă în orice regiune a Asiei şi se pronunţă activ pentru crearea în Asia a unei zone a păcii, denuclearizată, şi pentru încheierea unui pact colectiv de pace.

NOTA

IN VOIA SOARTEI

Kasserina... Keruan... Sbeitla. Localităţi în regiunea aproape pustie situată la frontiera dintre Algeria şi Tunisia. Un cer întunecat, ninsoare şi un vînt aspru, tăios, ce învolbură laolaltă nisipul şi omătul izbindu-le apoi în burnuzurile subţiri ale oamenilor, în corturile ridicate în pripă.

In primele zile au fost cîteva sute. Apoi au venit mii, zeci de mii de oameni, un adevărat exod. Au fugit în noapte, înfometaţi, femeile cu copiii în braţe, tremurînd de frig şi de teamă. In urma lor, colibele gurbiilor şi duarelor — stropite din belşug cu benzină de către trupele colonialiştilor francezi — se mistuiau în flăcări. In urma lor, de-a lungul întregii frontiere algeriene, se întindea „zona pămîntului pîrjolit".

Cei care au scăpat de deportarea forţată în interiorul Algeriei s-au refugiat în Tunisia. Guvernul tunisian a făcut tot ce i-a stat în putinţă. Dar atîta suferinţă adunată laolaltă, cine şi cu ce mijloace o poate alina?

Prin corturi, frigul pătrunde ca la el acasă şi dacă aprinzi un foc cu cîteva vreascuri, fumul pişcător te goneşte afară înainte de a te putea încălzi cît de cît. Şi nici măcar corturile nu sînt de-ajuns. O bună parte din refugiaţii algerieni s-au adăpostit în nişte peşteri de la poalele colinelor din Sbeitla.

Cîţiva gazetari care au vizitat Sbeitla şi Ain-Khemuda, principalele cantonamente unde sînt adăpostiţi refugiaţii, au scris în articolele publicate că rareori le-a fost dat să vadă „atîta suferinţă omenească adunată pe numai cîţiva kilometri pătraţi".

„La extremitatea cantonamentului, într-o grotă — scrie unul din gazetari — se adăposteau douăzeci de familii. Am intrat însoţit de un ofiţer tunisian. Deodată s-au auzit ţipetele de groază ale copiilor. Ce se întîmplase? Ofiţerul tunisian purta o uniformă albastră, foarte asemănătoare cu cea a ofiţerilor de marină francezi. Copiii — a căror frică a devenit aproape animalică — au crezut că soldaţii francezi au pătruns în grotă".

Iată ce spune şi un corespondent special al unui alt ziar parizian:

„Am vorbit cu Smida Aişa, o tînără femeie de 18 ani. Mi-a povestit cum paraşutiştii francezi i-au omorît în faţa ei copilaşul în vîrstă de 4 luni şi i-au arestat soţul şi tatăl.

Iebid Lakhadar şi Ali Ben Kahar Eliba nu-şi regăsesc soţiile. Au plecat în noapte cu copiii pe umăr şi nu au ajuns pînă aci. Ei povestesc şi pe feţele lor supte curg şiroaie de lacrimi. In cortul care adăposteşte delegaţii Crucii Roşii şi Semilunii Roşii, oamenii istorisesc cum au scăpat cu viaţă. La fiecare frază, revin aceleaşi cuvinte: case arse, femei violate, copii ucişi...

In faţa cortului se opreşte un camion al Crucii Roşii, plin cu pleduri albastre şi pachete de îmbrăcăminte. O etichetă roşie arată provenienţa lor: au sosit din Uniunea Sovietică cu un vapor plecat din Odessa".

★

Kasserina... Keruan... Sbeitla... Ain-Khemuda. Zi şi noapte, ca un neîntrerupt şuvoi, sosesc zeci de mii de refugiaţi răniţi, înfometaţi, bolnavi. Victime nevinovate ale războiului colonialist din Algeria, rătăcind în voia soartei la graniţa „pămîntului pîrjolit".

S. LEONARD

FOTOCRONICA

O imagine obişnuită din Vietnamul de Sud

Răsturnat în ricşă (mijloc obişnuit de locomoţie în Saigon), unul din miile de traficanţi ce mişună în capitala Vietnamului de Sud se plimbă. Pentru cîţiva piaştri, conducătorul vehiculului pedalează din răsputeri kilometri în şir.

Case de joc, fumătorii de opiu, lupanare, afaceri necinstite, tîlhării, acestea sînt aspectele caracteristice Saigonului.

Doare... dar trebuie

O scenă fără îndoială obişnuită care nu este însă lipsită de pitoresc; ea se petrece în inima Tadjikistanului, într-un colhoz din apropiere de Stalinabad.

O măsea cariată supăra de multă vreme pe colhoznicul din fotografie. O mînă de femeie, uşoară dar pricepută, îi va calma curînd durerile cu ajutorul mai puţin plăcutei bormaşine.

Pentru dezvoltarea ELECTRIFICĂRII ŢĂRII

★ 2.200 sate electrificate ★ S-au construit 317 microcentrale termo-electrice şi 47 microcentrale hidro-electrice ★ *830 de sate radioficate.*

După cum am mai anunţat, în zilele de 6, 7 şi 8 martie 1958 s-au desfăşurat în Capitală lucrările primei consfătuiri privind electrificarea agricolă şi rurală din ţara noastră. Ceea ce merită a fi subliniat în mod deosebit este că fiecare din cele 30 de referate prezentate a reuşit să dezbată pe larg problemele ce stau în faţa muncitorilor, inginerilor şi funcţionarilor din întreprinderile în sarcina cărora stă electrificarea la sate şi să ofere multiple şi interesante soluţii în această problemă de care depinde în cea mai mare măsură înflorirea satelor noastre.

Importanţa soluţiilor propuse în aceste referate a fost de altfel pe larg subliniată şi în referatul de sinteză al tov. ing. I. Beni şi ing. St. Georgescu, intitulat „Consideraţiuni asupra contribuţiei studiilor de electrificare rurală şi locală la planul de perspectivă al electrificării din R.P.R." — în care au fost expuse între altele consumurile actuale de energie electrică la sate şi planurile pe etape ale electrificării rurale în ţara noastră.

In rezoluţia adoptată de către această importantă consfătuire pe baza referatelor prezentate şi a discuţiilor ce s-au purtat în cele trei zile, s-a subliniat în primul rînd că numărul total de sate electrificate în ţara noastră a crescut în anii puterii populare la 2.200, din acestea 1.700 de sate fiind electrificate numai în perioada anilor 1945—1957.

Intre anii 1948—1957 au fost electrificate circa 800 unităţi agricole de stat ceea ce reprezintă 95 la sută din numărul lor total. De asemenea, au fost electrificate circa 10 la sută din numărul gospodăriilor agricole colective. In acelaşi timp, în agricultură au fost electrificate circa 80 de staţii importante de pompare pentru irigaţii şi desecări, iar în perioadele de treier din ultimii ani au fost acţionate electric circa 900 de batoze pe 700 de arii parţial electro-mecanizate. A crescut şi kilometrajul liniilor de 35 KW, de 6 şi 15 KW, al liniilor de joasă tensiune şi al posturilor de transformare. Totodată, s-au construit 317 microcentrale termoelectrice cu motoare de 25—50 C.P. şi 47 microcentrale hidroelectrice cu o putere instalată de cca. 75.000 KW. Consumul de energie electrică în mediul rural şi cu scopuri agricole ajunsese în anul 1956 la 110.000.000 KW.h din care cca 40.000.000 KW.h pentru unităţile agricole de stat. In scopul ridicării nivelului cultural al oamenilor muncii de la sate au fost radioficate 830 de sate cu circa 240.000 de abonaţi.

Industria noastră constructoare de maşini a asimilat în aceşti ani fabricarea unui număr important de echipamente, utilaje şi materiale energetice şi electrotehnice pentru electrificarea rurală şi agricolă, dintre care se pot cita: grupuri electrogene, ferăstraie electrice, electro-pompe, transformatoare de tip rural, aparataj de comandă şi de protecţie etc.

Cu toate aceste realizări de seamă, avînd în vedere ritmul rapid al transformării socialiste a agriculturii noastre, care creează condiţii de folosire a energiei electrice pe scară largă la sate — consfătuirea a constatat că înfăptuirile de pînă acum nu corespund în suficientă măsură cerinţelor mereu crescînde de electromecanizare a lucrărilor agricole şi pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al populaţiei din mediul sătesc.

Astfel, numărul satelor electrificate pînă în prezent este încă mic; în satele şi unităţile agricole cooperatiste electrificate, folosirea energiei electrice la mecanizarea lucrărilor agricole, precum şi introducerea energiei electrice pentru iluminat şi alte scopuri casnice sînt încă reduse. In acţiunea de electrificare a satelor nu s-a ţinut seama în măsură suficientă de nevoile reale ale producţiei agricole. Pe teritorii restrînse există în unele cazuri numeroase grupuri electrogene instalate şi exploatate încă neeconomic. In alegerea traseelor liniilor de înaltă tensiune executate pentru electrificarea la sate, nu s-a ţinut seama întotdeauna în mod judicios de nevoile complexe ale tuturor consumatorilor din zona traseului. Pe de altă parte, resursele energetice locale nu au fost identificate şi folosite în suficientă măsură.

Faţă de constatările de mai sus, în vederea sporirii continue a producţiei şi a productivităţii muncii în agricultură, consfătuirea a subliniat cu hotărîre necesitatea intensificării electrificării agricole şi rurale. Participanţii la consfătuire şi-au luat angajamentul să sprijine cu toate puterile lor îndeplinirea măsurilor luate de partid şi guvern în scopul intensificării electrificării agricole şi rurale.

Consfătuirea a făcut o serie de recomandări preţioase cum sînt următoarele:

— Sfaturile populare regionale pe baza studiului energetic al regiunii respective să întocmească planul de electrificare agricolă şi rurală.

— Pentru satisfacerea în mod economic şi încurajarea acţiunii de electrificare rurală şi agricolă, industria constructoare de utilaje energetice şi electrotehnice să asimileze construcţii de: transformatoare monofazate pe stîlpi, separator de sarcină şi siguranţe fuzibile, — motoare monofazate de putere sub 1 KW. — condensatoare statice — agregate electrice de pompare (în special electropompe submersibile).

In vederea obţinerii unor reduceri importante a costului instalaţiilor electrice, s-a recomandat elaborarea de proiecte tip cît mai economice şi executarea instalaţiilor prin metode moderne cu productivitate ridicată şi preţ de cost redus. In legătură cu aceasta, va trebui ca sfaturile populare regionale să organizeze întreprinderi care să execute în condiţii optime toate lucrările, inclusiv la abonat.

Consfătuirea a mai subliniat necesitatea ca în şcolile profesionale medii să se introducă politehnicizarea, iar în învăţămîntul superior, la toate facultăţile din institutele agrotehnice, să se introducă un curs de utilizarea energiei electrice în agricultură, în vederea promovării acestei tehnici moderne, folosirea şi întreţinerea raţională a utilajelor de acest fel.

Totodată, consfătuirea a recomandat să se organizeze unităţi agricole model (S.M.T., G.A.S., G.A.C.), de electrificare complexă, să se experimenteze microcentrale cu biogaz, eolian, gazogen şi grupuri de termoficare şi să se studieze şi să se introducă recuperarea căldurii din apa de răcire şi din gazele de evacuare a motoarelor cu ardere internă.

In sfîrşit, consfătuirea a scos în evidenţă necesitatea de a se studia şi experimenta agregate agricole care folosesc energia electrică în vederea introducerii lor pe scară largă în producţie — printre care şi tractorete şi tractorul acţionat electric.

Noi maşini agricole la tîrgul de mostre din Leipzig

Întreprinderile din R.D. Germană care participă la expoziţia de maşini agricole şi tractoare din cadrul Tîrgului de mostre din Leipzig prezintă un număr de peste 150 maşini şi dispozitive care — fără excepţie — au trecut prin perioada experimentală pentru a putea fi fabricate în serie. În acest mare sortiment de maşini — semănători, maşini pentru recoltat, dispozitive pentru fermă şi grădină, tractoare şi vehicule agricole — se menţionează semănătoarea automată „Saxonia" tip A-182, construită de întreprinderea Landmaschinenbau, Bernburg. În comparaţie cu vechea semănătoare cu tractor, construită de aceeaşi întreprindere, semănătoarea automată prezintă o mărire a randamentului cu 60 la sută şi lucrează 1,5 ha. pe oră. Această maşină este echipată cu un recipient de 150—180 kg. sămînţă.

În grupa maşinilor de recoltat se bucură de un deosebit interes combinele de sfeclă cu dispozitive pentru decoletarea sfeclei şi a frunzelor; de asemenea, maşinile pentru recoltarea cartofilor, precum şi secerătoarea-tocătoare tip E-065, cu care se poate recolta şi porumbul, şi tocătoarea pentru paie, cu tambur, tip 603.

Maşina pentru împrăştierea gunoiului de grajd tip 352 îmbogăţeşte agricultura cu un dispozitiv care nu numai că uşurează în măsură considerabilă munca fizică, dar realizează şi o importantă economie de timp.

Un interes deosebit îl prezintă, ca de obicei, maşinile agricole prezentate de U.R.S.S. Cea mai mare parte a exponatelor se disting prin complexitatea utilizărilor.

Cehoslovacia şi Polonia prezintă tractoare şi maşini agricole remarcabile.

Ing. SERGIU MORAN

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 şi 17 martie

Vreme relativ rece în prima zi a intervalului, mai ales în estul ţării, apoi în încălzire uşoară începînd din vest.

Cer schimbător, care se va acoperi treptat. Vor cădea precipitaţii temporare, mai întîi sub formă de ninsoare, apoi lapoviţă şi ploaie. Vînt potrivit, cu intensificări locale. Temperatura aerului în creştere. Minimele vor oscila între minus 8 grade şi plus 3 grade, iar maximele între minus 2 grade şi plus 8 grade.

Stratul de zăpadă care acoperă solul, în topire parţială în jumătatea de sud a ţării, se va menţine în rest.

SPORT

Campionii regiunii Bucureşti la Spartachiada de iarnă a tineretului

La sfîrşitul acestei săptămîni au evoluat în Capitală campionii raionali din regiunea Bucureşti pentru a-şi disputa întîietatea în cadrul competiţiilor Spartachiadei de iarnă a Tineretului la disciplinele trîntă, şah şi tenis de masă. Circa 206 ţărani, muncitori şi elevi de la gospodăriile agricole de stat şi colective, de la centrele mecanice agricole, de la diferite şcoli etc. s-au întrecut cu dîrzenie, timp de 2 zile, în cadrul acestor concursuri care urmau să desemneze pe campionii regiunii Bucureşti. Astfel, au participat 93 de concurenţi la trîntă, 40 băieţi şi 35 fete la tenis de masă, 20 băieţi şi 18 fete la şah. In general, trebuie să remarcăm că participanţii, — dintre care mulţi au debutat cu această ocazie, — s-au prezentat la un nivel mai ridicat de pregătire decît anul trecut, în special cei de la trîntă. Ba, se poate spune că unii luptători au aplicat teme tactice bine gîndite, care au dat rezultate bune. Dintre aceştia putem menţiona pe Păun Iulian, care a cîştigat toate meciurile prin tuş, pe Mildăianu Constantin, Gh. Nacev, Gh. Cunea, Rusu Dumitru, Bobocea Liviu, Daia Stan. După terminarea concursurilor, primii clasaţi au primit, — în cadrul unei adunări festive care a avut loc în sala de sport „Vulcan", — diplome de onoare din partea Comitetului regional U.T.M., precum şi plachete şi numeroase premii în echipament sportiv. Şi iată-i pe fericiţii cîştigători: la trîntă: categoria 57 kg — **Constantin Mildăianu** (raionul Roşiorii de Vede), categoria 62 kg — **Iulian Păun** (Vidra), categoria 67 kg — **Apostol Măgăreaţă** (Călăraşi), categoria 73 kg — **Liviu Bobocea** (T. Măgurele), categoria 79 kg — **Dumitru Rusu** (Videle), categoria grea peste 79 kg — **Gheorghe Ciuculacu** (T. Măgurele). **La tenis de masă:** simplu fete **Doina Badea** (Roşiorii de Vede), iar la dublu fete perechea **Doina Badea-Florica Bratu.** Simplu băieţi **Gheorghe Cazacu** (Giurgiu), dublu băieţi perechea **Gheorghe Cazacu—Prună Niculae**, dublu mixt perechea **Florica Bratu** şi **Florea Bratu.** La şah pe primul loc s-a clasat **Ileana Rădăcină** (Călăraşi), iar la băieţi primul loc a fost ocupat de **Marinescu Valentin** (Urziceni). Toţi aceştia s-au calificat pentru faza următoare, finala pe regiuni, adică ultimul act al celei de a treia ediţii a Spartachiadei de iarnă a Tineretului, care va avea loc în zilele de 14, 15 şi 16 martie a.c.

„Cupa campaniei agricole de primăvară" la ciclo-cros

A treia ediţie a competiţiei de ciclo-cros dotată cu „Cupa campaniei de primăvară" se va desfăşura duminică 16 martie, în organizarea colectivului sportiv „Recolta M.A.S." şi cu sprijinul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comisiei orăşeneşti de ciclism din U.C.F.S.

La această competiţie vor participa fruntaşii sportului cu pedale din regiunea Bucureşti. Plecarea şi sosirea va avea loc în faţa bazei sportive „Recolta" din şoseaua Iancului 130.

La sfîrşitul concursului se vor alcătui două clasamente: individual şi pe echipe. Echipa clasată pe primul loc va primi „Cupa campaniei agricole de primăvară", ce va fi cîştigată definitiv de colectivul sportiv care o va cuceri de trei ori consecutiv sau de cinci ori alternativ. Concurenţii clasaţi pe primele 3 locuri vor primi premii, care vor consta din echipament sportiv.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scinteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".